

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ

ANUL VIII

352

MIERCURI
21 FEBRUARIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

SARRIA: celebración de su cincuentenario Español, 0-Rumania, 2 MAS EFICACIA ANTE GOL DE LOS RUMANOS

CORRESPONDENȚĂ TELEFONICĂ DIN SEVILLA:

**TROI ȘI BELDEANU,
DOUĂ REALE CÎȘTIGURI ALE
LOTULUI REPREZENTATIV...**

...apreciază antrenorul Valentin Stănescu

**GENERALIZAREA CONSTITUIRII
CLUBURILOR DE FOTBAL —
DE SINE STĂTĂTOARE —
O ACȚIUNE UTILĂ ȘI EFICIENTĂ**

**IN VIZORUL ACTUALITĂȚII:
GENERAȚIA DE SCHIMB
A FOTBALULUI NOSTRU
DE PERFORMANȚĂ**

Comentind evoluția echipei noastre, în meciul de săptămîna trecută de la Barcelona, presa spaniolă apreciază că jucătorii români s-au dovedit mai eficace în fața porții decît adversarii lor. În fotografie, Dinu (la balon), sprijinit de Dumitru, rezolvă cu promptitudine una din situațiile de atac ale formației Espanol.

**CU GÎNDUL
LA VIAREGGIO
ȘI LEEDS**

Duminică dimineață, pe Giulești, continuîndu-și pregătirile, s-au întîlnit într-un meci de verificare Selecționata de tineret (sub 21 de ani) și Rapid București (0-1). Ambele formații se află în pragul unor importante confruntări internaționale. Vă prezentăm în această fotografie o fază din această partidă în care Batacliu putează spectaculos la poarta lui Niculescu.

Foto: S. BACI

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

„Interviul săptămânii“ poartă astăzi în clinica chirurgicală a Institutului de medicină din Tg. Mureș, Interlocutorul nostru este DR. TRAIAN GEORGESCU, șef de lucrări și medic primar. Pentru cei mai mulți dintre iubitorii fotbalului, dr. Traian Georgescu își păstrează tinerețea de fotbalist. Până nu de mult, el a fost conducătorul defensivei studenților clujeni.

În atmosfera boemă a „șep-cilor roșii“, dr. Traian Georgescu a fost oarecum o excepție. Spirit metodic și grav, el s-a angajat mai greu în dulcea beție a fotbalului, reușind să-și împartă viața cu o rigoare realmente științifică. Astăzi, dr. Traian Georgescu este un foarte apreciat medic, după ce a dat o lungă bătălie împotriva fantomei fotbalului. Dar despre această bătălie, în rândurile care urmează...

— Ce a reprezentat fotbalul pentru dv., dr. Georgescu?

— Fotbalul e toată adolescența și tinerețea mea. I-am dăruit 20 de ani. Am amintiri extraordinare. Revăd deseori tabăra de la Bistrița, unde se vorbea în termeni aproape exagerați despre juniorul Traian Georgescu. Îmi aduc aminte, la alcătuirea echipei din tabără, lipsa odată un centru înaintaș în echipa noastră. Antrenorul Ghiurițan avea dificultăți la formarea echipei. Atunci, am sărit și am spus: „Joc eu!“ Până să ieșim pe teren, ne-am dat seama că ne lipsește mai curînd interul dreapta. Antrenorul Ghiurițan a căzut din nou pe gânduri. Dar n-am așteptat prea mult și am strigat: „Joc eu!“ Ghiurițan s-a uitat lung la mine și n-a spus nimic. Înainte de fluierul de început, am descoperit că lipsește mijlocușul dreapta. Dintr-un exces de zel, am sărit din nou: „Joc eu!“ De astă dată, antrenorul Ghiurițan s-a uitat crunt la mine și a spus: „Ascultă, băiete, dacă le știi pe toate, înseamnă că nu ești fotbalist!“ Am tăcut și am jucat. Până la urmă am fost jucătorul preferat al antrenorului Ghiurițan. Ajunsese să spună că dacă mă voi dezvolta normal, postul de mijlocuș stînga al echipei României nu va mai avea probleme.

— Și de ce n-a fost să „fie așa“?

— Pentru că „a fost să fie“ ca mijlocușul Traian Georgescu să ajungă doctorul Georgescu.

— Dacă nu mă înșel, sînteți doctor în științe?...?

— „Așa a fost să fie“. M-am retras din fotbal în ziua de 27 mai 1966. Am jucat un meci amical cu o echipă din R.D. Germană. Cu două zile în urmă, la 25 mai, trecusem ultimul examen de doctorat. Teza mi-am susținut-o în 1969.

— Subiectul?

— E cam lung. Dar dacă doriți... „Contribuții la investigația radiochirurgicală a aortei abdominale și a ramurilor sale“.

— Cum ați reușit să împăcați studiul cu fotbalul?

— Nu e prea simplu, dar, dacă ești hotărît, se poate. Mi-aduc aminte, a trebuit să citesc, în vreo două nopți, o carte în limba rusă: „Pancreatică acută“. A fost foarte greu. Deschideam dicționarul odată la patru, cinci cuvinte. Dar, cînd vrei, faci...

— Nu v-a tentat niciodată munca de antrenor?

— Nu. În primul rînd pentru că am o profesiune căreia mă consacru în întregime. În

al doilea rînd, chiar dacă n-aș fi fost medic, aș fi evitat munca de antrenor, pentru că e o muncă disprețuită. N-aș fi acceptat să fiu la chemerul oricărui neofit, și scandalul ar fi izbucnit imediat.

— Poate că ați fi putut deveni arbitru?

— Fostul președinte al F.R.F., Gheorghe Popescu, mi-a propus cu insistență să devin arbitru. Dar, am refuzat.

— De ce?

— Pentru că nu mi-ar fi făcut plăcere să fiu înjurat, în gura mare, de orice neofit... În legătură cu asta, aș mai vrea să mai spun ceva. Există la noi în țară o mentalitate specială care pune semnul egalității între jucătorul de fotbal și ignoranța. Orice fotbalist, chiar dacă se realizează în viață, suferă de pe urma acestei mentalități. Îmi aduc aminte, cînd am avut de lucrat ceva cu profesorul Națali, l-am auzit spunînd după cîteva zile de contact: „Eu n-aș fi crezut că un fotbalist poate fi atât de bine pregătit și... țară-mă că ți-o spun, doctore Georgescu, atât de manierat“. Complimentul mi-a făcut plăcere, dar, în același timp, am fost cuprins de un mare sentiment de tristețe. Să știi de la mine că un fotbalist, după ce-și încetează activitatea pe gazon, are nevoie de mulți ani de muncă dură pentru a scăpa de disprețul cu care este însoțit, de fapt.

— Care credeți că sînt problemele actuale ale fotbalului românesc?

— Din cîte îmi dau seama, principalul neajuns este lipsa unei discipline ferme. Am înțeles foarte bine din măsurile care se iau (și care nu se iau!) că disciplina este la discreția momentului, a conjuncturii și a goanei după rezultat. Există în fotbalul nostru jucători cu nume sonore care se bucură la infinit de celebra lege Beranger, adică de legea aceea care îți permite să fii sancționat formal și să nu-ți ispășești pedeapsa. Atîta timp cît disciplina va fi o problemă de campanie, mai ales în perioadele în care nu te doare capul, fotbalul nostru nu va putea progresa. Eu sînt convins că disciplina (în viață și în joc) este principala sursă din care fotbalul nostru ar putea să tragă seve noi. Mi-e greu să dau nume, dar în concepția mea de om și de fost fotbalist există vreo doi, trei jucători pe care eu îi consider de pe acum, pentru mine, scoși din viața sportivă, adică inexistenți.

— Am auzit că ați rămas fidel fotbalului, cel puțin ca spectator. Cum îi apreciați pe jucătorii noștri de astăzi? Ce raporturi stabiliți între ei și fotbalistii din alte țări?

— Nu voi spune lucruri noi. Cred că ceea ce ne deosebește categoric de jucătorii din alte țări este angajamentul fizic. După părerea mea, Dumitru și Dinu sînt singurii jucători români pe care i-aș putea trimite pe orice stadion din lume, în compania oricărui adversar sau coechipier. În rest, jocul e mult mai blind și mai calduș. Ne place cite o fentă, ne place cite un sprint, și mai ales ne plac șmecheriile pe teren, ceea ce nu mai e de mult modern, mai ales cînd privești jocul unei echipe ca Ajax, care este, pentru mine cel puțin, cea mai bună echipă pe care am văzut-o vreodată.

— De ce credeți că este cea mai bună?

— Pentru că are o omogenitate valorică greu de egalat. În acest angrenaj, oricît ai încerca, n-ai reuși să găsești jucători mai slabi. Fundașii laterali, care au nume mai puțin sonore — vei spune — își cunosc ei ei meseria la perfecție. Dă-i voie să exprime această părere unui fotbalist care a terminat în linia defensivă.

- FOTBALUL E TOATĂ ADOLESCENȚA ȘI TINEREȚEA MEA
- AM EVITAT MUNCA DE ANTRENOR PENTRU CĂ NU POT ACCEPTA SĂ FIU LA DISCREȚIA UNOR NEOFIȚI
- PRINCIPALUL NEAJUNS AL FOTBALULUI NOSTRU ESTE DISCIPLINA FLUCTUANTĂ
- DUMITRU ȘI DINU SÎNT SINGURII NOȘTRI FOTBALIȘTI CARE POT JUCA ÎN ORICE COMPANIE
- DRUMUL CEL MAI SCURT ÎNTRE DOUA PUNCTE ESTE CEL PE CARE ÎL CUNOȘTI
- AM FOST FOTBALIST SUTA LA SUTA DOAR PATRU LUNI!

DOCTOR TRAIAN GEORGESCU

ÎN FOTBAL, DISCIPLINA NU TREBUIE SĂ FIE DOAR O PROBLEMĂ DE CAMPAIE

— Ce părere aveți despre perspectivele echipei naționale?

— Lotul e în general restrîns. Prea multe nume noi nu avem. Am auzit că se vorbește despre traversarea mai rapidă a mijlocului terenului. Ideea nu poate fi combătută, pentru că nu e rău să traversezi rapid mijlocul terenului. Pentru mine, însă, această problemă este mai puțin importantă. Totul e ca jocul să se iuștească în faza de finalizare. La urma urmelor, postul matematic drumul cel mai scurt între două puncte este linia dreaptă nu este valabil în fotbal, unde cîștigă teren varianta care spune că drumul cel mai scurt între două puncte este cel pe care-l cunoști. Din păcate, acolo, în faza de finalizare, avem jucători foarte, foarte modești. Cîți dintre ei se încumetă să spargă frontul unei apărări? Cei mai mulți se prevaluează de faptul că trebuie sprijiniți în permanență. În fotbal, însă, „vremea răniților“ susțineți în cirje a trecut de mult. Iată de ce cred că lucrul cel mai important pentru echipa națională este creșterea și încurajarea unui virf care să spargă. Noi, la „U“, am avut un asemenea virf, păstrînd proporțiile, bineînțeles. Mihai Adam nu a fost un jucător de clasă mare, dar a avut o setă de gol care l-a trimis mereu spre poartă. Cred că perspectivele echipei naționale — și cînd spun perspective nu mă gîndesc pompieristic la jocul de miine — sînt legate, de apărarea unor virfuri de atac adevărate.

— Văd că vorbiți cu mult patos despre echipa

națională. Nu vă pare rău că nu i-ați îmbrăcat niciodată tricoul?

— Am fost deseori la un pas de tricou. Cam prin '54 urma să plec la Budapesta. Am fost reținut, însă, pentru meciul România B — Ungaria B de la București. Rezultatul? La Budapesta s-a pierdut cu 1-5. La București am avut satisfacția unei victorii: 2-1... În anul 1954, am fost selecționat în echipa națională pentru turneul din Scandinavia. Din păcate, cu două zile înainte de plecare, un confrate mai bătrîn într-o Esculap mi-a pus un diagnostic greșit, care m-a lăsat acasă. A doua zi, însă, eram perfect bun de joc. Așa am ratat tricoul pe care l-am dorit atîta.

— Ce s'fîrt ar da doctorul și fotbalistul Georgescu tinerilor noștri jucători?

— Unul singur. Să fie convinși că au resurse mult mai mari decît cele pe care le dau la iveală. Și am să dau un exemplu. Cu mulți ani în urmă, un bun prieten al meu, scriitorul Al. Căprariu, din Cluj, m-a șicanat într-o seară: „Ascultă Traiane, tu nu ai de gînd să ajungi în lot?“ Tonul ironic al întrebării m-a cam enervat. Am pus imediat un rîmășag că în decurs de patru luni voi ajunge în lotul mare. Timp de patru luni am dus, cu adevărat, viața unui fotbalist care urmărește un scop. La capătul celor patru luni — asta se întîmplă spre sfîrșitul lui 1950 — Al. Căprariu a plătit — cu multă generozitate, de altfel — rîmășagul...

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN VIGU

Iosif Vigu, mijlocușul stînga al liderului, a început prin a fi stoper (la Oradea); cîrînd avea să devină fundaș la București, apoi mijlocuș, din nou fundaș (în echipa națională), pentru a reveni în mijlocul terenului, adică în zona în care joacă și astăzi.

Pentru foarte mulți, această promenadă înfîntă a lui Vigu ar fi principala sursă a nerealizării lui ca jucător de mare performanță. E adevărat, Vigu a „prîns“ echipa națională în vreo două meciuri, dar calitățile lui i-ar fi dat dreptul la mai mult.

Iosif Vigu este un jucător de travaliu imens, dublat de calitățile unui șuter de clasă. Dacă adăugăm înverșunarea cu care joacă pe teren, am putea trage concluzia că mijlocușul „stelar“ are toate calitățile atât de necesare unuia dintre cele două „pistoane“ ale echipei. Și totuși...

Motivul nerealizării plene a lui Iosif Vigu ar fi, după cei

care-l cunosc în intimitate, o oarecare lipsă de orizont pe plan tactic. Un antrenor se exprima foarte plastic: „Vigu e capabil să alerge 30 m pentru a pasa la 2 m, cînd normal ar fi invers, pentru că mingea nu are o inimă și doi plămîni care să obosască“.

Într-adevăr, sînt dese cazurile cînd Vigu se angajează în lungi incursiuni, urmărînd parcă să zdrobească zidul apărării adverse. O dată ajuns, însă, în fața zidului, el pasează stereotip făcînd să dispară momentul de inspirație al jocului.

Aceasta ar fi explicația de subtilitate tehnică. Pentru cel obișnuit să privească din mai multe puncte de vedere biografia unui jucător, am putea spune, totuși, că Vigu n-a prea avut șansa de a-și demonstra calitățile. Vreme de 5 ani el a fost bară în echipa națională de vîșneală autoritate a lui Radu Nunweiler, pivotul tactic al fostei echipe.

În ultimul timp, Vigu sprintează cu și mai multă ardor spre poarta adversă. Există în linia de mijloc a Stelei o puternică rivalitate. Stilul de joc Steaua acceptă doar doi mijlocuși, iar Vigu are de înfruntat strălucirea unei stele de mărimea celei a lui Dumitru și ofensiva tinerească a lui Dumitriu IV.

Vigu continuă bătălia! El iubește fotbalul cu o dragoste sinceră, niciodată dezmințită. Cornel Drăgușin făcea cîndva portretul sentimental al lui Vigu: „În anul 1967, într-un turneu în Africa, l-am avut în lot pe Vigu. Am uitat cam tot ce s-a întîmplat în acel turneu. Un singur lucru nu pot uita: ori de cîte ori intram în camera de hotel a lui Vigu, îl vedeam lustruindu-și ghețele cu peria. Era un spectacol plin de semnificații“.

I. CH.

EVENIMENTE CU PROFUNDE SEMNIFICAȚII

Evenimente de un major interes și cu o largă semnificație au dat o încărcătură faptică deosebită agendei politice a săptămânii care a trecut. Primul dintre ele, în ordine cronologică, l-a constituit ședința din ziua de marți 13 februarie a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe a cărei ordine de zi a figurat, ca un punct principal, dezbaterea informării preliminare cu privire la îndeplinirea planului de dezvoltare economică-socială a Republicii Socialiste România în anul 1972.

Apărute apoi și în presă, sub forma unui comunicat oficial, cifrele și datele cu privire la îndeplinirea planului pe anul trecut oferă o imagine sugestivă — și în același timp dovada cea mai convingătoare, prin folosirea comparațiilor cu anii anteriori — a dimensiunilor progresului înregistrat de patria noastră socialistă, în cel de al doilea an al actualului cincinal, atît în ansamblu, cit și în fiecare domeniu de activitate în parte.

Comunicatul pune, de altfel, în evidență nu numai creșterile substanțiale față de anii precedenți, ci și depășirea cu 14 la sută (reprezentînd 5,1 miliarde lei) a însăși prevederilor planului pe 1972. Aceste miliarde în plus obținute de economia națională în anul trecut — rod al eforturilor susținute depuse, cu abnegație și dăruire, de oamenii muncii — reflectă marile posibilități creatoare de care dispune poporul nostru, capacitatea sa de a asigura țării o dezvoltare impetuoasă, o ascensiune neîntreruptă spre culmile civilizației și progresului.

Adresînd — cu valoarea unui gest de o deosebită semnificație — mulțumiri publice oamenilor muncii, organizațiilor județene de partid și tuturor comunistilor, ministerelor, consiliilor populare județene, tuturor

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

organizațiilor economice pentru activitatea rodnică desfășurată în vederea realizării și depășirii planului pe 1972, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a apreciat că succesele obținute oferă bune premise și dau garanția îndeplinirii angajamentelor asumate de oamenii muncii de a îndeplini sarcinile cincinalului înainte de termen.

În aceeași ordine de idei, este de subliniat că modul cum se îndeplinesc obiectivele stabilite de Conferința Națională a partidului și Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1972, cum se materializează programele de măsuri elaborate pentru buna desfășurare a activității în anul 1973 — an hotărîtor pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen —, cum se transpun în viață indicațiile date de secretarul general la Conferința organizației de partid a Capitalei au stat și la baza discuțiilor purtate de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu muncitori și specialiști, cu cadre de conducere în timpul vizitei de lucru pe care a efectuat-o în cursul zilei de joi la Uzina „Vulcan” și la Institutul Proiect-București.

Inscriindu-se în programul atît de vast și de dinamic al activității pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu o desfășoară cu înaltă responsabilitate în fruntea partidului și statului, reafirmînd stilul de muncă propriu conducătorului poporului nostru de a se consulta permanent și direct cu creatorii de bunuri materiale și spirituale, de a stabili, împreună cu ei, pe baza cunoașterii nemijlocite a realității, cele mai potrivite măsuri pentru soluționarea neîntîrziață a problemelor ridicate de construcția economică, de viața socială, vizita la care ne referim — în cursul căreia a fost evidențiată, printre altele, importanța și necesitatea amenajării unor zone de agrement, a parcurilor și spațiilor de joacă și de sport pentru copii și tineret — a prilejuit — așa cum aveau s-o facă și manifestările din ziua de vineri 16 februarie, consacrate împlinirii a 40 de ani de la eroicele lupte muncitorești din 1933 — o nouă și impresionantă manifestare a sentimentelor de dragoste și respect pe care oamenii muncii, întregul popor le nutrește față de secretarul general al partidului, a încrederei și adevăratei depline la politica partidului și statului nostru, pusă în slujba înflorii României socialiste.

CARNETUL SCRITORULUI

EUGEN BARBU

ADIO ARME!

Cam prea săltăreata noastră viață sportivă începe să intre pe alt făgaș. Desul au curs drojdiile și s-a dat de prea multe ori cep unor butoaie interminabile de vin pentru a înțelege, în sfîrșit că **sportul rege** este totuși altceva decît o petrecere ce începe duminică seara și se termină abia sîmbătă în zori. Prea mulți lăutari, prea mulți lingușitori, prea mulți chibîți care au împins într-o adevărată hecatombă suferințe de jucători remarcabili. Un comunicat drastic al Federației de specialitate anunță că toți jucătorii primei Divizii (de ce numai aceștia?) vor trece prin fața unei comisii care le va pune în vedere că toleranță fără scop cu care au fost tratați pînă acum o cam luat sfîrșit.

Nu sînt pentru măsuri de forță, dar aici este vorba de chiar tineretul cel mai îndrăgit în sportul nos-

GENERALIZAREA CONSTITUIRII CLUBURILOR DE FOTBAL DE SINE STĂTĂTOARE

Această săptămînă marchează, pe planul structurii organizatorice a fotbalului nostru, un nou început de drum. Este vorba de înființarea cluburilor de fotbal, unități de sine stătătoare la nivelul eșalonului divizionar A. Această acțiune deosebit de importantă și cu mari implicații pozitive pe drumul asigurării marii performanțe este de fapt o continuare a căutărilor inițiate de forul de specialitate, reprezintă o generalizare a unor experimente cu destule reușite aplicate de cîțiva ani la F.C. Argeș — unitatea cu cea mai mare vechime în acest profil — F.C. Bihor, F.C. Galați și Sportul studențesc.

Continuarea a fost făcută marți după amiază la Petrolul Ploiești, care, în cadrul unei ședințe de constituire, a inaugurat seria viitoarelor cluburi din actuala etapă organizatorică a fotbalului nostru. Sîntem informați că și în alte centre ale țării cum ar fi Constanța, și Bacău este în curs elaborarea cadrului organizatoric al noilor nuclee specializate de performanță fotbalistică.

Ce reprezintă pentru fotbalul nostru o astfel de organizare și ce a determinat opțiunea pentru formarea cluburilor de fotbal? În primul rînd, trebuie să relevăm că această se înscrie în spiritul legilor firești ale dezvoltării și adîncirii specializării în sport. O astfel de măsură reprezintă o etapă calitativ superioară care să contribuie la consolidarea organizatorică a fotbalului românesc, la formarea unor nuclee puternice care să-și aducă o contribuție hotărîtoare la obținerea marilor performanțe. În al doilea rînd, acțiunea în sine sporește gradul de responsabilitate față de viitorul fotbalului din centrul respectiv, lucru care era mai puțin realizabil în condițiile clubului, cu organizare polisportivă. De multe ori în condițiile cluburilor polisportive, oricît de competentă ar fi fost conducerea acestora, nu s-ar fi putut cuprinde și rezolva — la modul optim — multiplele și complexe probleme pe care le ridică în mod normal fotbalul, în actualul său stadiu de dezvoltare pe plan național și internațional.

Ce-și propune a realiza în noua sa formulă organizatorică clubul de fotbal? Pornind de la ideea creșterii autonomiei pe care o conferă noua sa poziție de persoană juridică și morală, încadrată în spiritul legii sportului, trebuie menționată posibilitatea reală de redimensionare, la nevoile actuale, a unei baze materiale proprii, bine dotată, capabilă să asigure desfășurarea în bune condițiuni a procesului de instruire și educație. Aceasta înseamnă spații

de antrenament și joc corespunzătoare, instalații anexe moderne, utilitatea cu aparatul necesar, integrarea tot mai mult a pregătirii în normele impuse de modernizarea antrenamentelor, de recuperare a efortului fizic și îmbunătățire calitativă pe plan competițional — intern și internațional — a comportării echipelor. Este evident că formarea cluburilor de fotbal nu se poate realiza decît acolo unde, după o prealabilă și lucidă evaluare a posibilităților existente, se întrevăde și o reușită a unei astfel de acțiuni care să nu ducă, în nici un caz, la ratarea ideii în sine și la soluții de compromis. O importantă contribuție în sprijinul unei reușite depline trebuie să o aducă și organele locale de stat și obștești, așa cum s-a procedat la Pitești, Galați sau Oradea. Reușita va depinde de spiritul de inițiativă, de pasiune, de acel simț organiza-

O ACȚIUNE DE MARE UTILITATE ȘI EFICIENȚĂ

toric și gospodăresc care trebuie superior valorificate și care, la drept vorbind, există dar așteaptă un simplu impuls de a fi puse în mișcare.

Dar realizarea unui astfel de cadru organizatoric optim este condiționată, în primul rînd, de alegerea colectivului de conducere a clubului de fotbal, a întregului aparat ajutător cu care se pornește la drum. Un astfel de colectiv, pe umerii căruia apasă mari responsabilități pe planul performanței, trebuie să îndeplinească condiția competenței profesionale, a acelor care trăiesc în mijlocul fotbalului, condiția sincerității în angajarea față de sarcinile specifice fotbalului, condiția perseverenței și a exigenței în ducerea la bun sfîrșit a mandatului încredințat. Într-un cuvînt, se cere noului colectiv de conducere să fie un nucleu de acțiune, de care are nevoie un club de fotbal, angajat pe calea afirmării sale și a fotbalului nostru în general. O astfel de concluzie se impune cu atît mai mult cu cît din practica de pînă acum s-a putut constata că, pe ici, pe colo, asemenea cerințe au fost ignorate. Avem în vedere dese situații din unele cluburi și asociații sportive, în care activitatea fotbalistică, a fost lăsată în seama unor secții descompletate, cu atitudine formală față de atri-

buțiile cu care au fost investite. Ca să nu mai vorbim că au fost și cazuri cînd s-au produs dese schimbări de cadre în componența secțiilor și conducerilor de cluburi. Normal că în asemenea situații simțul de răspundere a devenit o noțiune abstractă, atribuțiunile fiind transferate altor oameni care, în ciuda unor bune intenții, nu dovedeau și priceperea necesară unei munci de strictă specialitate și de o mare complexitate. De aici și rezultatele puțin satisfăcătoare, în raport cu condițiile asigurate, cu posibilitățile existente și cerințele performanței.

Referindu-ne la marile obligații care revin noilor cluburi avem în vedere, în mod deosebit și pe aceea privind latura financiară. Noul cadru organizatoric trebuie să asigure o mai bună realizare a planului de venituri și în același timp o mai judicioasă folosire a fondului destinat cheltuielilor, care trebuie să țină seama de dezvoltarea în ansamblu a bazei materiale a clubului, de prioritățile impuse de competiție, de dezvoltarea în perspectivă a activității fotbalistice a clubului. Acum se pot găsi și acele rezolvări mult discutate privind contribuțiile suporturilor, creșterea numărului acestora, stabilirea unor raporturi intime și reale în ambele sensuri.

În fața conducerii clubului de fotbal stă acum, în condițiile specifice unei mai mari autonomii, sarcina asigurării unui bogat calendar competițional realizabil printr-o mai intensă activizare a relațiilor pe plan intern și mai ales internațional. Aceasta presupune organizarea unor competiții tradiționale cu participarea și a unor echipe cu renume în fotbalul european, stabilirea unor raporturi pe bază de reciprocitate care să permită efectuarea unor turnee sau stagii de pregătire peste hotare în condițiuni avantajoase și cu efecte pozitive în pregătirea propriilor echipe.

În sfîrșit, acest important pas organizatoric în fotbalul nostru poate să trebuie să ducă la reasezarea actualelor raporturi club-antrenor-jucător, pe de o parte, iar pe de altă parte între cluburi și federație, înțelegînd prin acestea din urmă o mai mare înțelegere și contribuție față de nevoile loturilor reprezentative angajate în competițiile internaționale.

Iată, așadar, în mare, locul și rolul cluburilor de fotbal în mișcarea sportivă din țara noastră, ca unități specializate pentru marea performanță.

Stelian TRANDAFIRESCU
Mihai IONESCU

tru și cred că puțină seriozitate nu strică. Destul cu fitul, destul cu înclinarea spre jucătorul bun dar nedisciplinat, în defavoarea antrenorului serios și al dracului care nu înghite să fie tras pe sfoară. Să sperăm că de data asta, un Teacă și alții vor fi ascultați pînă la capăt pentru că ei nu au greșit cînd l-au tratat pe omul de balon ca pe un meseriaș care trebuie să-și facă bine datoria. O fi fotbalul un joc, dar ieșim cu el în lume. Crede cineva că într-o echipă de Călușari, să zicem, Mutul se face că sare și ceilalți asudă pentru el? Nu e echitabil, nu e sportiv și legile sportului sînt la fel de aspre ca toate legile.

Așadar, un Nu răspicat spus jocului brutal (și ei o consecință a lipsei de pregătire), un Nu răspicat spus celor care confundă terenul de iarbă cu salonul de dans! Acuma trebuie să funcționeze tehnica pedagogică a adevăraților antrenori. Sigur că trecerea la un regim mai aspru de muncă sportivă nu va fi privită chiar atît de vesel de cînd cine știm noi care-și dă cu litra-n cap de cum se scoală. Trebuie procedat cu grijă și față de cei înrăiți. Se mai împlință și minuni. Nici un harapnic mare, nici urletul nu sînt cele mai bune mijloace de a convinge, să sperăm că adepții lui Bachus, ai nopților albe vor înțelege o clipă mai devreme că în fața lor nu stau decît două posibilități: consacrarea pe arena celui mai popular sport, ori neagra ratăre fără termene lungi...

Adio arme! deci.

Citesc o propunere pe care și noi am susținut-o de-

mult. Desființarea campionatului echipelor de tineret rezerve. Pe lîngă faptul că e o competiție costisitoare și nu prezintă nici un fel de interes, ea adună într-un fel de purgatoriu al mediocrității și jucătorii buni care ar putea fi trimiși la alte echipe unde ar putea să se desvolte. Cel mai ades, un fel de cimitir al elefanților, aceste echipe de tineret rezerve adună jucători plafonați, gata să dea în primire iar pe cei dornici de afirmare și într-adevăr tineri îi deprimă prin lipsa de interes a celor din jur. Să joci pe terenuri de zgură, dimineața, în fața a 50 de spectatori, să te știi totdeauna al șaptelea care bate cu anii la porțile primei garnituri, iată ceva ce nu poate aduce progresul fotbalului nostru.

De ce echipe cu 25-30 de jucători? De ce nu echipe cu 15-17 indivizi talentați care-și dispută cu înversunare locul în lot și titularizarea? Cîți oameni foarte buni nu s-ar ilustra pe cine știe ce stadioane din țară. Amintiți-vă de Oblemenco, de Marcu, de cîți alții care au făcut tușa și pe care numai norocul sau decizia lor de a pleca undeva în provincie i-a făcut să renască. Gîndiți-vă la un Mulfescu și la un Beldeanu, chiar la Troi și la Roznai...

Ca și la dans, ca și în dragoste, cîteodată este bine să mai și schimbi...

Ce spune Federația mai ales cînd, repetăm, tot acest campionat paralel, al rezervelor costă o mulțime de bani și energie?

Nici asta nu e un argument?

ANTRENORII ȘI PREOCUPĂRILE LOR PEDAGOGICE

Am întreprins recent un sondaj de opinii cu intenția de a explora preocupările din domeniul educativ a cinci antrenori din fotbalul nostru divizionar A și B. Inițiativa noastră are rădăcini în realitatea obiectivă: perfecționarea și respectarea normelor de educație constituie o sarcină de capetenie a întregii societăți, fotbalul oferă zone de teren, e drept din ce în ce mai restrinse, încă nedesfășurate, în acest domeniu. Este un lucru demonstrat că în profesiunea de antrenor, tehnicianul nu

poate întoarce spatele pedagogului. Tocmai de aceea am adresat cele trei întrebări de mai jos, fără o preferință a nume, următorilor antrenori: Ion Nunweiler (Dinamo București), Ștefan Onisie („U” Cluj), Emanoil Hașoti (Farul), Gh. Petrescu (C. S. Tirgoviște) și Emil Rotaru (Nitramonia Făgăraș, fostă Chimia). Am dorit ca răspunsurile lor să prezinte o oglindă în care să se poată distinge clar dimensiunea preocupărilor educative din cadrul echipelor pe care le conduc.

să nu se mai ivească la cei doi jucători”.

G. PETRESCU :

„Dacă până la finele anului 1972 nu am avut o planificare în acest sens, o dată cu reluarea antrenamentelor din luna ianuarie am acordat o mai mare atenție laturii educative în vederea îmbunătățirii climatului moral. Am afectat câte două ore săptămânal acestei probleme. Jucătorii au fost cuprinși în grupe de câte trei având obligația să prezinte referate în fața celorlalți jucători. De exemplu, Kallio, Buciumeanu și Ungureanu au vorbit despre „Sinceritatea și cinstea, elemente indispensabile activității sportive”. Lui Harapu și Bărbulescu le-am dat spre expunere „MODUL DE ABORDARE A JOCURILOR AMICALE, RESPECTUL FAȚA DE ADVERȘAR, ARBITRU ȘI SPECTATORII”. Locul pentru a le da posibilitatea să-și revizuiască autocritica atitudinea lor. Tot în această perioadă datorită dezinteresului în pregătire, apostrofărilor și jignirilor aduse celorlalți echipieri, abuzului de băuturi alcoolice, situație care a culminat cu un scandal de amploare produs la restaurantul din Parcul Chindia, jucătorul Pirvu — sancționat în nenumărate rânduri — a fost exclus din lotul echipei, la propunerea mea. Am luat această hotărâre capitală întrucât acest element înrăit, care și-a luat zeci de angajamente, polua întreaga atmosferă a echipei. După repetatele abateri am considerat că el nu mai poate fi recuperat și de aceea m-am ajutat în acest sens, a aprobat propunerea mea și o dată cu înlăturarea lui Pirvu, climatul moral al echipei s-a îmbunătățit”.

ȘT. ONISIE

„Am căutat ca în urma jocurilor de verificare —

care totdeauna mi-au evidențiat niște lacune ce se pot repeta (și care, uneori, chiar s-au și repetat) și în jocurile de campionat: vocea și nervozitate (Uifăleanu), nemulțumire, taxată prompt, față de jocul diferiților coechipieri (Anca și Munteanu) — să le explic efectele nocive pe care astfel de ieșiri le pot avea asupra evoluției unei partide sau psihicului jucătorilor admonestați și să-i invit la un autocontrol mai riguros. Apeluri la care, pare-se, ei s-au dovedit receptivi, lucru favorabil pentru atmosfera echipei și sper, pentru evoluția ei în apropiatul retur.

Menționez totodată că, fiind destul de exigent, nu am trecut cu vederea nici o manifestare de individualism sau vedetism, chiar când la mijloc a fost vorba de vreunul din „pivoții” echipei. Rezultatul? O atmosferă salubă, fără suspiciuni, favorabilă unei munci decontractate cum, de altfel, stă bine unei echipe universitare”.

E. ROTARU

„După cum bine știți, venirea mea ca antrenor prim la Făgăraș s-a făcut sub auspicii speciale. Ultimul meci pe teren propriu din turul campionatului a adus cu el trei suspendați (dintre care unul pe un an întreg !), un eliminat și suspendarea terenului pe o etapă. Nu prea știu ce metode au fost folosite înainte, și nici măcar dacă ele au existat sau nu ! DAR, IMEDIAT DUPĂ ȘEDINȚA DE ANALIZĂ CARE A AVUT LOC ÎN PREZENȚA SECRETARULUI ORGANIZAȚIEI DE PARTID DIN COMBINAT, A FOST PUS ÎN APLICARE UN REGULAMENT DESTUL DE STRICT, CARE

CUPRINDE NORME DE CONDUITĂ ATIT ÎN PROCESUL DE ANTRENAMENT, CIT ȘI ÎN AFARA LUI. SANCTIUNILE MERG DE LA CELE MORALE PÂNĂ LA EXCLUDEREA TEMPORARĂ SAU CHIAI DEFINITIVĂ DIN LOT. Vreau să menționez că secția de fotbal m-a ajutat și mă ajută în continuare, pe mine — un antrenor tânăr, fost coleg de echipă cu jucătorii făgărașeni — în toate direcțiile”.

E. HAȘOTI :

„Convorbirea, discuția în grup, prelucrarea exemplarelor pozitive și negative cu tot colectivul, referatele, prelucrarea materialelor trimise de F.R.F. cu privire la noile norme de comportare. As mai adăuga aici înființarea unui colectiv format din fotbalisti mai virstnici și mai reprezentativi (Antonescu, Pilcă, Tufan, Tănase) care judecă și sancționează abaterile, aparent, mici. Asa, de pildă, au fost sancționați Popa și Nistor pentru fumat și Ghirca pentru lipsa de sinceritate. Alte metode: vizitarea de obiective cultural-artistice și industriale, colaborarea cu Universitatea populară pentru proiectia unor filme didactice-educative. Ultimele două pelicule: „Efort și refacere” și „Antrenamentul în circuit”.

Eficiența acestor măsuri se traduce prin înțelegerea conștientă și aderarea la rigorile antrenamentelor prin respectarea metodelor de refacere, prin atitudinea tot mai responsabilă la locul de producție sau în formele de învățământ unde fotbalistii sînt încadrați”.

3. CE VĂ PROPUNEȚI PENTRU A ÎNTĂRI CLIMATUL MORAL AL ECHIPEI ?

I. NUNWEILLER :

„Sportul de performanță impune o disciplină de fier și necesită o muncă perseverentă în procesul de instruire, precum și o dăruire totală din partea jucătorilor (cunoaștem aceste adevăruri și vom continua să le cultivăm tuturor jucătorilor în orice împrejurare). De asemenea, vom continua să desfășurăm munca de la om la om, să facem discuții colective, pe diverse teme, în cadrul cărora vom folosi exemplele pozitive ale celor mai buni sportivi dinamoviști”.

G. PETRESCU :

„În continuare sîntem hotărâți să intrăm o disciplină de fier. Vom ține săptămânal ședințe cu scopul îmbunătățirii climatului moral în care vom discuta, printre altele, despre responsabilitatea jucătorilor în timpul meciurilor ca și despre etica lor cetățenească. De altfel, la începutul anului a fost emis un regulament de ordine interioară care cuprinde mai multe subpuncte: A. ÎNȚIRIEREA LA ANTRENAMENTE ESTE CONSIDERATĂ ABSENȚĂ NEMOTIVATĂ (JUCĂTORUL VA FI TOTUȘI OBLIGAT SĂ SE

ANTRENEZE CA SĂ NU-ȘI PIARDĂ VREMEA CU ALTE ACTIVITĂȚI); B. ÎNȚIRIEREA CU DESĂVÎRSIRE A FRECVENTĂRII LOCALITĂȚILOR — LA A TREIA ABATERE JUCĂTORUL ÎN CULPĂ ESTE AUTOMAT EXCLUS DIN LOT. Săptămânal, prin rotație, fiecare jucător va prezenta referate cu următoarele teme: „SERIOZITATEA ÎN PREGĂTIRE”, „ÎNCREDEREA ÎN RESPECTUL FAȚA DE ANTRENORI”, „CUM TREBUIE SĂ GÎNDIM JOCUL DE FUTBAL”, „APROFUNDAREA REGULAMENTULUI DE JOC”.

ȘT. ONISIE

„În primul rînd sporind exigența și neadmițînd nici o abatere de la antrenamente și acțiunile ordonate ale echipei. În al doilea rînd, continuînd discuțiile cu jucătorii mei, de la suflul la suflul, de la antrenor la elev, de la coleg la coleg, de la părinte la fiu”.

E. ROTARU

„Una dintre obligațiile ultimei în trecut era aceea a ședințelor de informare politică și de educație. Astăzi, aceste ședințe au loc lunar, în prezența întregului lot, și cu sprijinul Comitetului de partid. Mai avem prevăzut să facem vizionări de filme în comun,

în sala special amenajată în cadrul Combinatului chimic. Tot aici, până la sfîrșitul lunii, vom da în funcțiune un „CLUB AL SPORTIVILOR DE PERFORMANȚĂ”, în care sportivii asociației sînt poartă joacă tenis de masă, şah, rummy, sînt poartă citi o carte sau sînt la televizor. În acest fel sperăm să-i avem mai aproape pe fotbalisti și în timpul lor liber.

Toate aceste mijloace educative, ca și altele la care vom recurge pe parcurs, nu au decît un singur scop: acela de a schimba radical climatul moral al echipei, de a face din Nitramonia Făgăraș un exemplu de sportivitate pe terenurile de fotbal”.

E. HAȘOTI :

„Vom fi foarte exigenți încă de la selecția caracterelor celor vizați pentru promovare. Asta nu exclude răspunderea noastră, în continuare, față de nivelul educativ al fotbalistilor, dar atunci cînd ai de a face cu tineri receptivi și educați de familie și școală garanția succesului este sigură. Alte măsuri ce se impun: activitatea secției în munca educativă, fermitate în hotărîri, discutarea în colectiv a oricărui caz, pozitiv sau negativ, indiferent de amploarea lui”.

1. CÎT TIMP AFECTAȚI ACTIVITĂȚI EDUCATIVE ÎN CADRUL UNUI CICLU SĂPTĂMINAL DE PREGĂTIRE ?

I. NUNWEILLER :

„În fiecare săptămînă sînt rezervate două zile, cîte două ore de fiecare dată, pentru a dezbată probleme de etică, de comportare cetățenească, precum și a discuta unele articole apărute în presă. Dar, activitatea educativă nu se mărginește numai la aceste ședințe, ci o desfășor permanent. Iată cel mai recent exemplu: în timpul meciului amical cu F. C. Arges, jucătorul Moldovan a gesticulat și a protestat la o decizie a arbitrilor. Imediat l-am înlocuit, iar la sfîrșitul partidei am discutat la cabină această măsură cu toți jucătorii. O asemenea exigență voi manifesta și în timpul campionatului deoarece doresc ca pe teren toți, absolut toți jucătorii să aibă o comportare corectă atît față de arbitri cît și de partenerii de întrecere”.

G. PETRESCU :

„Trebuie să recunosc că am neglijat în mare măsură latura educativă, îndreptîndu-mi atenția mai mult spre îmbunătățirea aspectului tehnico-tactic, în vederea ieșirii din impas a echipei. Totuși, pe parcursul turului, în fiecare marți, la ședințele de analiză a jocurilor, am purtat unele discuții individuale, sau în colectiv, cu acele elemente indiscipline. Concret, este vorba cam despre aceiași jucători: PIRVU, HARAPU ȘI BĂRBULESCU. CARORA LE-AM AMINTIT DE FIECARE DATĂ CĂ DACA NU-ȘI VOR ÎNDRĂPTA CONDUITA SPORTIVĂ ȘI MORALĂ VOI MERGE PÎNĂ LA EXCLUDEREA LOR DIN LOT. Aceștia le-am dat exemple de jucători talentați, ca Todor sau Varga, care au dispărut din fotbal tocmai datorită vieții dezordonate pe care au dus-o. Lunar au fost ținute lecții de învățămînt politic unde au fost abordate, printre altele, și diverse teme de educație cetățenească, cu ajutorul expunerilor ținute de tov. Ionel Marin — activist al Comitetului județean de partid”.

ȘT. ONISIE

„Deși nu am planificat ore speciale pentru tratarea problemelor ce țin de producție, școală, viața socială sau particulară a jucătorilor mei, nu există antrenament în care să nu discutăm, pe lingă problemele colective, diferite aspecte legate de comportamentul lor pe teren și în societate, de pregătirea și ținuta lor profesională, de formarea lor ca specialiști în domeniile spre care au optat. Așa încît, adunînd minutele sau chiar ceasurile pe care le afectăm zilnic acestor probleme, cred că rezultă o sumă de 7-8 ore pe săptămînă. Cifra care crește în timpul depășirilor și a stagiilor de pregătire cînd sîntem mult mai mult împreună. Cît privește conținutul discuțiilor, el gravitează în principal în jurul problemelor școlare și a felului cum „absolvenții” echipei își acoperă problemele de serviciu. Discuții prelungite am angajat cu Solomon, singurul... boem care dovedește instabilitate față de locul de muncă”.

E. ROTARU

„Este foarte greu de precizat cît timp din cadrul unui ciclu săptămînal este afectat activităților educative. Ca să fiu mai „cu picioarele pe pămînt”, voi spune doar că la fiecare antrenament se ivesc cazuri în care activitatea antrenorului trebuie să se impună pe loc, fără o prealabilă pregătire, bineînțeles cît mai corect și principal. Aceștia sînt momentele (cine ar putea să spună cît sînt ele de dese ?) care ar putea constitui „timpul afectat activităților educative”, în care, desigur, cazurile ivite, deși sînt tratate în mod individual, constituie exemple pentru întreg colectivul de jucători. Aș vrea, pentru concretizarea celor spuse, să amintesc cazul tînărului jucător GH. NICOLAE (23 de ani, fost la Steagul roșu), care mai crede că valoarea pe care este adevărat că o

posedă îl dă dreptul să fie extrem de comod în pregătire. I S-A PUS ÎN VEDERE CĂ DACA PÎNĂ LA 18 MARTIE NU VA INTRA — PRIN NIVELUL PREGĂTIRII SALE — ÎN LOTUL RESTRINS AL ECHIPEI, VA FI EXCLUS ! Desigur, ne ocupăm cel puțin în egală măsură de jucătorii și în afara ciclului de instruire. PRIMII SURPRINȘI ÎN FLAGRANT DELICT, FILIP ȘI STOICA — GĂSIȚI ÎN ORAȘ DUPĂ ORA 21 — AU SUFERIT DEJA ȘI PRIMELE SANCTIUNI”.

E. HAȘOTI :

„Săptămînal, timp de 30 de minute, au loc prelegeri pe teme educative, în prezența fotbalistilor. La două săptămîni o dată se desfășoară cursul de învățămînt politic. În afara acestui cadru, fiecare antrenament devine un mediu educativ, întrucît nu pregătăm să lămurim jucătorii despre importanța refacerii, a participării conștiente la antrenamente, a punctualității. S-a explicat, de pildă, lui Ghirca și Stoica, ce înseamnă un atac regulamentar, cu explicațiile și demonstrațiile de rigoare. Iată și tematica discutată pînă în prezent, din planul mai amplu, al semestrului I pe 1973: „Importanța rezoluției adoptate de Conferința Națională a P.C.R. din 19-21.VII.1972 pentru dezvoltarea economică și socială a patriei noastre”; „Disciplina în joc, importanța respectării indicațiilor stabilite de antrenori, adaptarea la situații neprevăzute, rolul fan-teziei și imaginației în joc, cînd se poate schimba schema tactică stabilită”; „Reacția și manifestările față de victorie și înfrîngere”; „Respectarea principiilor universale în sport: cel mai bun învinge ! Atitudinea față de adversar în ambele cazuri”; „Despre jocul periculos și consecințele lui pentru adversar și pentru echipa proprie”.

2. CE METODE AȚI FOLOSIT ÎN VEDEREA ÎMBUNĂȚĂȚIRII LATURII ETICE ?

I. NUNWEILLER :

„Consiliul clubului, în frunte, cu președintele V. Buzea, secția de fotbal, precum și organizația de bază U.T.C. se preocupă de îmbunătățirea în permanență a activității educative. Dintre metodele folosite pot arăta că toți jucătorii, membri ai U.T.C.-ului, sînt încadrați și frecventează o formă de învățămînt politic. Am mai organizat și vizionarea în colectiv a u-

nor filme și piese de teatru. De asemenea, o atenție deosebită a fost acordată problemei terminării studiilor. În acest sens, Cavai, Sandu Gabriel și Sălceanu sînt sprijiniți de a termina liceul, iar Dinu și Sătmăreanu II, fiind studenți la Facultatea de drept, sînt absolvenți ai instituției de învățămînt superior. Merită să mai amintesc faptul că Radu Nunweiler, Dumitrache, Deleanu și Lucescu sînt elevi ai cursului post-liceal de antrenori de pe lingă

I.E.F.S. În urma acestor activități educative s-au obținut firește, rezultate pozitive, dar, spre regretul nostru, pe alocuri au apărut și manifestări de indisciplina. Mă refer, în special, la manifestările lui Dinu și Dumitrache pe terenul de fotbal și care au dus la sancționarea lor de către Comisia centrală de competiții și disciplină. Vom continua să muncim cu el mai mult pentru ca în viitor, asemenea manifestări de nervozitate, cauzate și de oboseala psihică,

După cum se vede, preocupări diverse, toate în aria unei responsabilități depline și a unei seriozități de bun augur. Ceea ce interesează cu adevărat este respectarea unui raport direct proporțional între intenții și realizări. Convertirea practică a ideilor frumoase se poate lovi pe drum de obstacole neprevăzute și cerem acestor antrenori, ca și tuturor factorilor răspunzători, abnegație și perseverență, pentru

ca angajamentele să poată sări din coala de hirtie, în teren. (Recent, la o consfătuire a arbitrilor cu gazetarii, tov. Tudor Vasile, președintele C.M.E.F.S., atrăgea atenția că în foarte multe cluburi bucureștene nu se întinde nici o punte solidă peste șanțul care separă teoria de practică, în domeniul educației.) Sezonul care se apropie ne va arăta, desigur, eficiența acțiunilor educative întreprinse de antrenori

Anchetă realizată de Nușa DEMIAN, Pompiliu VINTILA Gheorghe NERTEA, Ion CUPEN, și Dumitru GRAUR

O CARTE DE VIZITĂ (sfertfinalistă în Cupa cupelor) CARE OBLIGĂ!

„Leeds“-ul se apropie — au rămas, dată, doar două săptămîni pînă la întâlnirea feroviarilor bucureșteni cu faimosul team al lui Clarke, Jackie Charlton, Peter Lorimer — și veștile care ne parvin dinspre „potcoava Gluleștilor“ nu sînt de loc optimiste.

Așa cum se știe, cu puține zile în urmă elevii lui **Bazil Marian** au cedat la scor (1-4) în amicalul cu Videoton Szekesfehervar (o echipă clasată pe locul 7 în campionatul Ungariei) pentru ca duminică dimineața ei abia să scoată un 1-0 cu lotul de tineret (sub 21 de ani) antrenat de **Cornel Drăgușin**.

Dar nu atît acest ultim rezultat (care, din păcate, îl confirmă pe cel de săptămîna trecută ce se părea a fi un simplu accident) supără mult, cît comportarea în teren a albilășilor, incapabili, o bună parte din cele 90 de minute, să se exprime la nivelul unei „sfertfinaliste“ într-o competiție europeană, deși adversarul (abia reunit pentru prima oară și cu o mai mică experiență competițională) n-ar fi trebuit să le pună atîtea probleme.

Ce se întîmplă, deci, cu Rapidul?

Cum să ne explicăm modestele lui evoluții în această perioadă în care potențialul de joc al echipei — sub toate aspectele — se impunea a fi la un nivel ridicat?

După Szekesfehervar, antrenorul **Bazil Marian** ne mărturisea, că acolo, practic, băieții lui n-au jucat; acum, însă, nu s-ar putea spune că **Năsturescu, Neagu, Grigoraș, Codrea** et. comp. nu s-au străduit să ștergă — în fața unor tribune înțesate de spectatori

— impresia lăsată în Ungaria, săptămîna trecută.

Așadar, pe planul voinței, al angajării la efort, prea puțin i s-ar putea reproșa formației ceferiste. Jocul slab, la ora actuală, al Rapidului, imposibilitatea unei exprimări coerente, lucide, ne fac să credem că, în clipa în care echipa pășește în teren, înaintea partidei, uită aproape tot ce i s-a recomandat în cabină, să aplice, din punctul de vedere al tacticii de ansamblu, al ideii de joc.

Astfel, cum să ne explicăm panica care cuprinde echipa în situația de apărare (ea, această formație care își pusese în toamnă la punct un sistem defensiv), cum să interpretăm imposibilitatea jucătorilor rapidiști de a „lega“ cu o mai mare constanță și cu o mai bună eficacitate acțiunii ofensive la poarta adversă.

Astfel stînd lucrurile, devine firească următoarea întrebare: dacă **Neagu, Năsturescu, Petreanu** precum și ceilalți coechipieri ai lor, nu pot depăși o apărare eterogenă, alcătuită din jucători tineri, cum vor putea depăși ei robusta și rutinată defensivă a lui Leeds United cîlită în atîtea partide grele cum sînt cele din campionatul Angliei?

Timpul trece și ceva trebuie să intervină în pregătirea de aci înainte a echipei care să declanșeze o schimbare un reviriment. Săptămîna aceasta, feroviarii bucureșteni vor evolua în cadrul unui turneu, în Algeria, în compania redutabilei formații din U.R.S.S., **Ararat Erevan** (cîștigătoare trecutei ediții a competiției organizată de „Sonatrach“), a naționalei Libiei și a echipei **N. A. R. Alger**. În aceste partide, **Bazil Marian** îi va avea la dispoziție și pe **Răducanu** și **Boc**, care vor sosi la Alger direct din Spania. Un prilej nimerit pentru un penultim rodaj cu efectivul complet, adică cu „11“-lea care va evolua, la 7 martie, la Leeds. Pînă atunci, să sperăm și în recuperarea jucătorilor **Dumitriu II** (dirijorul echipei) și **Angelescu**, ultimul o piesă extrem de utilă echipei, ținînd cont, mai ales, de specificul jocului în deplasare, cum este cel de la Leeds.

Nu încapă vorbă, Rapidul trebuie să atingă, în cele două săptămîni, ce ne mai despart de meciul cu Leeds, un potențial de joc cit mai apropiat de acela care i-a adus calificarea în sferturile de finală ale „Cupelor“.

G. NICOLAESCU

CLUJ. În cadrul pregătirilor pentru returul campionatului, Universitatea a întîlnit pe teren propriu formația cehoslovacă **V. S. S. Kosice** de care a dispus cu scorul de 2-0. În fotografia noastră un atac la poarta oaspeților. (Foto: **Andrei Luca**).

COMPORTARE BUNĂ A JUNIORILOR ÎN TURCIA

- KOCAELISPOR (seniori) — ROMANIA 1-0. A marcat **Fehmi** (min. 60)
- TURCIA — ROMANIA 0-1. A marcat **Șumulanșchi** (min. 38)
- TURCIA — ROMANIA 0-0

Între 12 și 19 februarie, echipa noastră națională de juniori pregătindu-se pentru meciurile cu Grecia și Iugoslavia din preliminariile UEFA a efectuat un turneu în Turcia, susținînd trei partide, la **Kocaeli** — **Izmit**, **Adapazarı** — **Sakarya** și **Bursa**, în compania unor adversari destul de puternici, în fața cărora a trebuit să se mobilizeze serios, să depună eforturi mari pentru a da o replică viguroasă, etalînd, în același timp un joc de calitate. Turneul a început, a doua zi după sosirea în Turcia, pe malul golfului **Deniz** la...

KOCAELI — IZMIT. **Ciurea, Iuga, Negruțiu, Cotigă** și coechipierii lor au întîlnit în acest prim joc echipa **Kocaelispor**, un unsprezece tenace, cu jucători foarte rapizi și dornici de a obține o victorie internațională, mai ales după înfrîngeră suferită în fața echipei **Sparta Praga** (2-4). Desfășurată pe un teren excelent, partida a plăcut prin dirigența jucătorilor, fazele frumoase și șuturile puternice. **Răducanu** și **Șumulanșchi** au ratat trei mari ocazii, în timp ce gazdele (echipa se află pe locul 8 în divizia secundă a Turciei) au înscris un gol noro-

cos, la o neînțelegere **Negruțiu — Ciurea**. Echipa noastră a pierdut un joc pe care-l putea cîștiga la cel puțin două goluri diferență, jucînd destul de bine, cu toate că în ziua precedentă efectuasă o deplasare o-bositoare. Iată formația aliniată: **Ciurea** (min. 75: **Caraivan**) — **Cotigă, Negruțiu, Lucuță, Hurlo** — **Munteanu** (min. 62: **Dragu**). **Iuga, Băcescu — Petrișor, Răducanu** (min. 29: **Șumulanșchi**), **Vrinceanu**. Ziarul „**Turkyolu Bizimşhir**“ remarca în cronică meciului comportarea bună a lui **Ciurea, Cotigă, Băcescu, Iuga** și **Munteanu**.

ADAPAZARI — SAKARYA. Meci cu națională de juniori a țării gazdă. Ambianță festivă. Timp primăvara. În tribune, peste 6.000 de spectatori. Jucătorii turci au început furtunos, supunînd echipa noastră la un presing formidabil, obținînd în primele 10 minute 7 cornere consecutive. Bara l-a salvat pe **Ciurea** de un gol ce părea inevitabil. Începînd însă din min. 15, cei care au controlat în permanență jocul au fost fotbalistii noștri, pusele mergînd cu mare adresă, demarcarile făcîndu-se prompt, frecvența șuturilor crescînd și punînd în

real pericol poarta lui **Mujdat**. În min. 38, **Șumulanșchi** a marcat singurul gol al meciului, reluînd imparabil centrarea impecabilă a lui **Iuga**, infiltrat pe partea dreaptă a terenului. Tot jucătorii noștri au fost la un pas de mărirea avantajului, dar aceiași **Șumulanșchi** și **Iuga** au irosit ocazii cit roala carului de mar. A fost cel mai bun joc al echipei noastre care, la fluierul arbitrilor **Abdulkadir Aypek**, a prezentat următorul „11“: **Ciurea — Cotigă, Negruțiu, Lucuță, Chivu — Munteanu, Iuga, Hurlo** — **Băcescu** (min. 75: **Dragu**). **Răducanu, Șumulanșchi**. Excelent au jucat **Cotigă, Lucuță, Chivu, Ciurea, Iuga** și **Șumulanșchi**. Bine ceilalți.

BURSA. Din nou față-n față cu selecționata de juniori a Turciei, dar pe o vreme ploioasă și pe un teren plin de apă. A plăcut în-deosebi prima repriză, cînd ambele echipe au luptat exemplar, făcînd eforturi mari pentru a marca măcar un gol. N-au reușit să înscrie, dar ocazii mai clare au avut tot jucătorii români prin **Răducanu, Hurlo, Munteanu** ale căror șuturi au fost respinse greu în corner, de portarul turc. Apărarea echipei noastre a jucat din nou bine, păcătînd însă prin acordarea, cu ușurință, a prea multor cornere. În schimb, mijlocașii au demonstrat în acest meci că pot (au și valențele necesare) periclita poarta adversă prin șuturi puternice de la

semidistanță. Iată echipa care a jucat: **Ciurea — Cotigă, Negruțiu, Lucuță, Chivu — Munteanu, Iuga, Hurlo, Iuga, — Crîșan, Răducanu, Șumulanșchi**. S-au evidențiat **Cotigă, Chivu, Hurlo, Răducanu** și **Șumulanșchi**.

Așadar, trei meciuri — soldate cu o înfrîngere, o victorie și un rezultat de egalitate — dar care ne-au permis să tragem o serie de concluzii de ordin general în privința evoluției echipei. ● **Ciurea** a apărut foarte bine, gresînd doar la golul primit la **Izmit**. ● Cu toate că din rîndul apărătorilor a lipsit **Naghi**, nerefăcut, compartimentul a evoluat constant bine, toți componenții acestuia demonstrînd forță și tenacitate. ● S-a conturat o linie de mijloc, **Munteanu — Hurlo — Iuga**, care imbină puterea de luptă și rezistență, cu luciditatea și tehnicitatea. ● Ineficacitatea atacului continuă să rămînă deficiența de bază a „11“-ul juniorilor. ● Toți jucătorii s-au dovedit a fi bine pregătiți fizic, suportînd ușor efortul a trei meciuri disputate în numai 6 zile.

În această săptămîină echipa va pleca spre **Asghad** pentru a participa la un turneu internațional. Prilej bun pentru antrenorii de a remedia deficiențele semnalate în jocul echipei și, în special, cele evidențiate în faza de finalizare a atacurilor.

Laurențiu DUMITRESCU

„UNDER 21“ — RAMPA DE LANSARE PENTRU ATÎȚIA TINERI TALENTAȚI

E cel mai nou lot! „Under 21“ se spune. Puntea între juniorat și naționala de tineret. Și poate rampa de lansare pentru viitori titulari ai primei reprezentative. Lotul acesta de tineri pînă la 21 de ani n-a apărut așa, doar ca să existe un lot în plus. La baza acestui său de naștere au stat rațiuni majore și nobile. „Under 21“ a apărut pentru a permite dezvoltarea jucătorilor care sînt prea „bătrîni“ pentru a mai juca la juniori, și prea cruzi pentru a intra direct în naționala „cadeților“ de 23 de ani, angajată în campionatul european rezervat echipelor de tineret. „Under 21“ a mai apărut și pentru a propulsa cîteva nume noi în fotbalul nostru și în circuitul jocurilor internaționale. Iar prima convocare a acestui lot sub 21 de ani — aflat și el ca și cel de 23 de ani sub conducerea antrenorului **Cornel Drăgușin** — și, mai ales, jocul său cu **Rapid**, dîmnică, ne-au dat de înțeles că ne aflăm în fața unei noi generații — promițătoare. **Ion Gabriel, Costas, Purima, Onuțan, Unchiș, Poraschi, Ciocirlan, Iovănescu, Ion Ion, Rădulescu, Batacliu, Vișan, Mureșan, Amaran-dei, Szabados** și **Anghel** sînt nume care pot intra curînd într-un circuit sonor. De fapt, acum la început de drum, acum înaintea plecării de mîine a acestui lot la turneul internațional de la Viareggio, interesează mai ales „planul

de asalt“ al antrenorului **Cornel Drăgușin**.

— Cu ce mari intenții plecați la drum, cu acest nou lot?

— Cu speranța că va cîștiga experiență la o vîrstă mai fragedă, pentru a intra fără dereglări într-un lot de seniori. Acest lot va fi, firește, rezervorul naționalei de tineret și, de ce nu, chiar al naționalei A. Faptul că jucătorii pînă la 21 de ani vor cunoaște de pe acum generațiile similare din alte țări va reprezenta un mare cîștig. Pentru că, atunci cînd unii din acești jucători vor ajunge în prima reprezentativă — și eu cred că vor ajunge cîțiva — ei nu vor mai trata întîlnirile internaționale ca pe o ecuație cu multe necunoscute. Vor cunoaște mulți dintre adversarii cu care se întîlnesc la această vîrstă fragedă, vor fi formați în ideea de joc a naționalei mari.

— E unul din marile idealuri ale activității acestui lot...

— Idealul său, ca și idealul lotului de tineret de 23 de ani. Unul din criteriile selecției a fost, alături de **HARNICIA ȘI TEHNICITATEA JUCĂTORILOR**, încădrarea jucătorilor respectivi în concepția de joc a echipei naționale. Lucrul acesta va permite ca eventualele promovări în marea reprezentativă să se producă fără perturbări. Iar valoarea adversarilor pe care lotul sub 21 de ani îi va întîlni va obliga pe fiecare component să-și depășească condiția de jucător lipsit de mari responsabilități, și va obliga pe fiecare să progreseze pentru că intervine și aici un fel de „selecție naturală“. Cine va munci mai mult, din acești băieți cu toții talentați, accia vor progresa și vor putea promova în loturile imediat superioare. Cine nu, va pierde această rampă de lansare...

— Aveți un lot bine dezvoltat fizic. Și ca structură și ca participare în joc. Semne bune, deci, pentru rezolvarea unei probleme vechi de... cînd fotbalul nostru...

— Da, sînt satisfăcut de pregătirea fizică a componenților acestui lot. Lucrul acesta spune că tînăra generație a suportat foarte bine perioada pregătirilor de iarnă, ceea ce îmi dă mie speranța că vom realiza foarte bine în viitor acest discutat capitol fizic. Vigoarea, dirigența și combativitatea dovedite de acești jucători în partida de verificare cu **Rapid**, adăugate la gabaritul lor bun, îmi dau încredere în viitorul acestei noi generații de cadeți.

...Miine, juventii sub 21 de ani vor pleca la Viareggio. Fiecare se gîndește, probabil, să nu piardă această importantă rampă de lansare...

Mircea M. IONESCU

ARBITRII DIVIZIONARI ÎN ACTUALITATE

Activitatea de pregătire, în vederea noului sezon competițional — care bate la ușă — a cuprins nu numai echipe, jucători și antrenori. Ci — așa după cum este și normal — și pe slujitorii regulamentului de joc în teren. Pe cei aproape 6000 de arbitri, cîți sînt înscrisi în evidența F.R.F., dintre care 500 de categorie republicană.

Și ce fac, în această perioadă de intensificare a pregătirilor, cavalerii fluierului din eşalonul divizionar? O scurtă convorbire cu vicepreședintele Colegiului central de arbitri, **Gheorghe N. Gherghie**, ne-a oferit cîteva date informative interesante, dintre care menționăm:

1. Prin grija colegiilor județene s-a asigurat tuturor arbitrilor cel puțin o zi pe săptămîină pentru antrenament. În prezent aceste antrenamente se desfășoară exclusiv în aer liber și în condiții cit mai apropiate de cadrul specific jocului.

2. Marea majoritate a arbitrilor divizionari a fost angrenată într-o activitate practică susținută, prin delegări la partidele programate pe parcursul întregii perioade de iarnă.

3. Toți arbitrii divizionari din țară au participat în luna februarie la cursurile teoretice organizate de către Colegiul central pe cinci centre. Sibiu, Bacău, Cluj, Craiova și București. S-au prezentat, cu această ocazie, referate pe teme de actualitate, filme cu probleme de arbitraj, s-au purtat discuții utile pe marginea aspectelor relevate de jocurile disputate în toamna anului trecut.

Care este, în perspectiva apropiată, programul de activitate al arbitrilor divizionari?

— Duminică 4 martie va avea loc în București o ședință de instrucție și îndrumare, la care sînt invitați să participe președinții de colegii județene și toți arbitrii din lotul divizionar A.

— O săptămîină mai tîrziu, odată cu returul campionatului, arbitrii își vor face apariția pe teren, alături de echipele divizionare și apoi în continuare, timp de 15 etape, vor răspunde de buna desfășurare a jocurilor, pînă la capătul actualiei ediții de campionat.

În sfîrșit, pe data de 25 martie are loc în cinci centre din țară, București, Bacău, Cluj, Timișoara și Sibiu, examenul de clasificare pentru categoria întâi.

POATE PESTE DOUĂ-TREI SEZOANE, POATE MAI I

E momentul acestei treceri în revistă a noului sau, mai exact spus, al noilor valori? Da, credem noi, și încercăm să facem — în limita mijloacelor noastre — o investigație în rindul generației tinere și foarte tinere cu scopul de a evalua ce perspective există pentru reprezentanții ei cel mai autorizați de a intra, în viitorul mai apropiat sau mai de departe, în grupul valorilor de primul ordin al fotbalului nostru. Mai direct spus, am vrea să aflăm pe ce contează lotul reprezentativ în sezoanele care vin, în anii care vin. Spuneam că e un moment potrivit pentru asta fiindcă, în adevăr, acum se produce „o predare a ștafetei”. Bine înțeles nu brusc, nu într-un singur meci, nu cu o formație întreagă. Dar procesul regenerării echipei naționale, fenomen de viață inevitabil, s-a declanșat. Și cu cât mai inspirat, mai fără efecte negative în jocul naționalei se va produce, cu atât mai bine!

Din studierea cazurilor de „transmitere a puterii”, din descifrarea legilor nescrise, dar implacabile, ale evoluției carierei fotbalistice de performanță, desprindem două cazuri

frecvente, devenite clasice, ale modului de ascensiune spre virful piramidei, spre echipa națională:

a) traseul liniștit, normal, în etape, cu o parcurgere previzibilă, în limita granițelor de vîrstă, a drumului de la selecționata de juniori la prima reprezentativă.

b) traseul de excepție în care un jucător apare neașteptat, mai târziu, neanunțat. Sau dispăre în una din cele două sau trei zone de pină la prima selecționată (am spus două sau trei pentru că, în ultima vreme, tocmai pentru completarea acestui control și asigurarea unui stimul suplimentar în performanță, s-au ivit și reprezentativele de pină la 23 de ani).

Sigur că orice antrenor își dorește să prezideze o avansare în grup, pe traseul obișnuit, a unei generații dotate și omogene sub toate raporturile. La origina multora dintre marile succese din istoria fotbalului se află — de altfel — acest fenomen care a născut pur și simplu o nouă reprezentativă sau formație de club. O să vă pomenim cazul selecționatelor Uruguayului 1950, care a beneficiat de un

nucleu de fotbaliști excelent dotați, de aceeași vîrstă, și el constituie prima explicație a victoriei în campionatul mondial; Andrade (nu-l confundăm cu omonimul ediției 1930, acela era unchiul său), Tejera, Ghigia, Perez, Schiafino, Miguez, Moran făceau parte din aceeași generație, au mers împreună din echipa de juniori pînă în națională. Tot un grup de fotbaliști de vîrstă apropiată a dat baza tainoasei selecționatelor a Ungariei din perioada 1950—1954 în care doar Hidegkuti reprezenta o altă generație. Actualmente, exemplele evoluției reușite în grup ni-l oferă „noul val” din selecționata R. F. a Germaniei (Breitner, Schwarzenbeck, Hoeness, Heynckes etc.), sau, mai pregnant, performanța generației foarte tinere de la Zaria Vorosilovgrad, autoarea marelui surprize a cuceririi titlului în campionatul Uniunii Sovietice.

Fotbalul nostru a beneficiat și el, din plin, de foloasele frumoasei progresii și maturizări a unui nucleu de jucători de valoare, avîndu-i drept capete avansate pe Lucescu, Satmăreanu și Nunweiler VI și continuînd cu Dobrin, Ră-

du
ba
să
tru
ru
nec
jon
Tro
ved
a c
le
de
tati
care
repi
cu
fa
du

CANTITATEA SATISFACE, CALITATEA ÎNSĂ, NU!

Este un lucru firesc — legile sportului o cer — ca efectivele de jucători, din cadrul formațiilor divizionare, să fie supuse permanent unei acțiuni de reimpregnare care are ca scop, pe de o parte, revitalizarea colectivă în ansamblul său, iar pe de altă parte, asigurarea procesului de schimb dintre generații. În această idee, promovarea reprezintă — sau mai bine-zis, trebuie să reprezinte — un moment al adevărului pe calea afirmării personalității unui jucător și în același timp rezultatul unei activități obiective, organizate, supraviețuiește și de conținut.

De aceea, referindu-ne acum la ceea ce a ridicat fotbalul nostru în ultimii ani, cu alte cuvinte la producția de jucători furnizată în condițiile întrecerii competiționale, este necesar a privi lucrurile și a aprecia realizările prin prisma celor două aspecte esențiale ale oricărei producții, în general: cantitate și calitate. Fîndcă numai în acest fel vom putea stabili cu precizie dimensiunile eventualelor succese ca și alea ale ne-reușitelor.

Și pentru a avea o imagine, cit mai aproape de realitate, în această privință, vom face apel la datele pe care ni le oferă ultimele trei ediții de campionat, urmărind procesul de promovare la nivelul Diviziei A pe

întreaga filieră a afirmării fotbalistice individuale.

O situație comparativă, pe ani competiționali, s-ar prezenta astfel:

1970—1971: promovați 76; titularizați dintre aceștia în primele echipe — 24; cu perspectivă de a mai fi titularizați în viitorul apropiat — 7; jucători afirmați la nivelul formațiilor reprezentative — 8 (cifra aceasta se include în aceea a titularizaților) și neconfirmați, adică respinși la examenul de probă a valorii — 47;

1971—1972: 76 promovați, 23 titularizați, 5 cu perspectivă titularizării, 8 afirmați și 48 neconfirmați;

1972—1973 (numai turul): 34 (p), — 11 (t) — 5 (p.t.) — 4 (a) — 18 (n).

Să facem, așadar, cîteva succinte considerații pe marginea acestor date: din punct de vedere cantitativ, cifra promovărilor (incluzînd-o și pe aceea din prima jumătate a acestui campionat) reprezintă aproximativ 23 la sută din efectivul totalului de jucători ai echipelor noastre. Ceea ce înseamnă că anual, cam un sfert din lotul divizionar A, considerat în ansamblu, se primește, se împrospătează cu elemente tinere, provenite din cadrul formațiilor de tineret sau din rîndurile acelor care activează la eşaloane competiționale de categorie inferioară. Raportat la nevoile obiective ale procesului de întinerire

a echipelor din prima divizie, procentul acesta de 25 la sută ni se pare suficient, echilibrat și oportun.

Mergînd mai departe, cu constatarea că ne oprim puțin asupra cifrelor care reprezintă titularizările: 24 în 1970—1971, 23 în 1971—1972 și 11 în toamna anului trecut. Procentual aceasta ar însemna ceva mai mult de o treime (adăugînd și pe cei cu perspectivă titularizării) din numărul promovărilor, care și-au cîștigat un loc în loturile de bază ale echipelor respective. Restul de două treimi, mai concret spus majoritatea, constituind-o aceia care au „retrogradat” după contactul, în general de scurtă durată, cu pretențiile și obligațiile primei scene divizionare. Ceea ce trebuie să recunoaștem că este cam mult și că, pe undeva, o asemenea nereușită este și un indicu al nivelului calitativ scăzut al nuncii de selecție și formarea jucătorilor destinați a constitui generația de schimb pentru fotbalul de performanță.

Și totuși, vorbind în continuare și mai în detaliu, de aspectul acesta calitativ al promovării, concluzia de neîmplinire a acțiunii în sine se desprinde mai evident, atunci cînd ne referim la numărul destul de redus al celor afirmați, la aceia care au confirmat pe deplin prin valoarea lor actuală promovării: 8 în ediția 1970—1971 (Costaș, G. Sandu, Smarandache, Aelenei, M. Sandu, Năstase, Tănăsescu și Marcu); alți opt în 1971—1972 (Sămeș, Mușescu, Angelescu, Anghelini, Dobru, Fazekas, Băloni și Grigoraș) și în sfîrșit ultimul patru în turul acestui campionat (Dumitru IV, Savu, Roznai și Troi). Procentual producția cu adevărat de calitate superioară pentru nevoile la scara loturilor reprezentative este de aproximativ 10 la sută. Mult prea puțin, socotim noi, față de cerințe, față de condițiile create dezvoltării fotbalului în țara noastră, față de pretențiile de afirmare a soccerului nostru pe plan internațional.

Plecînd de la asemenea constatări, credem că nu ar fi lipsit de interes, acum înainte de orice alte concluzii, să vedem și care a fost contribuția directă a echipelor divizionare A, în cadrul activității generale de promovare și de producție de jucători cu atributul valorii certe. Nu intenționăm să prezentăm un clasament, care poate ar fi fost interesant prin îneditul lui, dar nu și suficient de real înînd seama de situația specifică și posibilitățile fiecărui club în parte.

Ne mulțumim, deocamdată, de a face unele mențiuni care sînt în evidență atitudinii, mentalității și preocupărilor diferite în această direcție. Așa de pildă, vom remarca și vom situa la „polul pozitiv” al activității de promovare — ca productivitate — echipe ca Petrolul, Universitatea Craiova, Jiul și C.F.R. Cluj cu 19, 16, 14 și respectiv 13 încercări de titularizare a unor tineri jucători în ultimii trei ani competiționali. De asemenea vom nota, la același capitol al realizărilor, formații care s-au distins îndeosebi pe planul calitativ al acțiunii de selecție și promovare cum ar fi Jiul, Rapid, Progresul București, Universitatea Craiova, Dinamo, Steaua și A.S.A. Tg. Mureș.

La celălalt „pol”, cel al nerealizărilor, se situează două formații, altădată port-drapel în munca de făurire a valorilor în fotbalul nostru de performanță: U.T.A. și Universitatea Cluj.

Și acum concluzia. Cantitativ, producția de jucători ridică la cerințele primului eşalon divizionar este satisfăcătoare. Calitatea acestei producții însă nu depășește, în ansamblu ei, media valorică a mediocrității. Aceasta explică, în bună măsură, nivelul în ușoară scădere al competițiilor pe plan intern și chiar a evoluțiilor din anul trecut a echipelor noastre reprezentative.

COSTAȘ („Poli” Iași)

20 de ani,

Primul an

A jucat doar

timat în 1966.

Student în

A debutat în

Jiul — Politehn

Era într-o sim
ra, la Iași, în
anului trecut, pe
litehnica mai juc
„A” Holul hotelul
fusesse invadat de
de la Dinamo și
care îl căutau pe
Radu Nunweiler,
nitriche sau pe
internaționali pen
plotarea colecțiilor
grafe.

Într-un colț, u
slăbuț, cu șapca
pe cap și îmbrăc
tunică, privea sfu
va din jur. Alături
l-am remarcat pe
ce, unul din stop
tehnic. Ne-am a
el și Stoicescu n
eunostință cum... C
cu șapca de lăce
Va să zică acesta
goal-keeper lansat
brica de portari”
după Mircea Con

SZABADOS (Jiul)

19 ani, 1,73 m, 67 kg

A învățat fotbal cu Ștefan Lengyel la Mureșul Deva

Prima legitimare: Mureșul Deva, urmată de Jiul Petroșani, după o tentativă nereușită la U.T.A.

Elev în clasa a XI-a la Liceul de cultură generală Petroșani.

A debutat în Divizia A la meciul „U” Cluj — Jiul, în toamna anului 1972.

Dinspre Deva veneau de cîțva timp numai cuvinte fru-

moase despre un tânăr fotbalist, specializat în postul de ex-

tremă... veritabilă. Numele său, Szabados, a latrat în circuit, a început să fie tot mai des pronunțat de antrenorii echipelor din prima divizie. A încercat să-l transfere U.T.A. Și dacă Nicolae Dumitrescu a fost pentru, înseamnă că a văzut ceva la tînașul acesta nu prea înalt, dar vînjos și care posedă o tehnică destul de bună. Dar Szabados n-a putut pleca la Arad și s-a continuat Divizia C începută la Mureșul Deva.

Pe cînd se afla la Jiul, Eugen Iordache a pus și el ochii pe tînașul extremă care, din toamnă, a îmbrăcat tricoul echipei mînerilor. Nu mai era antrenor Iordache, dar Coidum a știut să pună în valoare calitățile tînașului jucător. Și, fără a trece prin purgatoriul campionatului de tineret-rezerve, ci, întocmai cunoscutului proverb francez care spune că valoarea nu are nevoie de ani pentru a se impune, a făcut cu dreptul pasul de la Divizia C la A.

În general, Szabados are o bună capacitate de efort, dar și insuficiențe tehnice specifice postului. Deficitul la forță (forță generală, dar și de șut), trebuiesc lucreze suficient de mult pentru îmbunătățirea centrilor și, firește, a șuturilor la poartă. Suplineste multe din deficiențele enumerate prin raze mare de acțiune în teren și buna rezolvare a fazelor de apărare care cer folosirea presingului.

Să vedem acum — încercînd a face un așa-zis inventar al fondului de jucători tineri cu perspective de afirmare — care sînt elementele cele mai îndreptățite, după părerea noastră, a aspira să atingă cea mai înaltă treaptă a performanței.

Și ne vom referi, în principiu, la aceia care nu au mai făcut, pînă în prezent, obiectul unor selecționări la nivel de reprezentativă. De ce facem acest lucru? Pentru simplul motiv că, procedînd în acest fel, se lărgeste indiscutabil aria selecției, se creează în mod firesc posibilități mai mari, mai obiective, pentru a alege pe cei mai buni dintre cei buni, pe cei mai autorizați reprezentanți ai generației de schimb, pentru nevoile de viitor ale naționalei.

În acest scop, am întocmit — după o atentă trecere în revistă a întregului efectiv divizionar în activitate — o listă cu 50 de jucători, care promit „să vină” și care, cum s-ar spune, au în sacul lor de echipament... tricoul tricolor al naționalei.

Să începem deci, prezentarea acestei veritabile promoții de calitate a viitorului. În primul rînd **PORTARI**: Costaș, Ciurea, Cava, Eftimescu și Ion Gabriel. Un adevărat „cîștigat al speranțelor”, capabil să furnizeze naționalei oricînd un Voinescu, un Datcu sau un Răducanu.

Urmează eşalonul numeros al **FUNDAȘILOR**, într-o înșirare nediferențiată pe posturi:

Tănăsescu, Iovănescu, Purin Ciolan, Onuțan, Gașpar, Cîrîlan, S. Gabriel, Anghel Grigoraș, Ciugarin, Sinăuceanu și Naghi (ambii de Steagul roșu). Mai mult jumătate din numărul lor sînt titulari în echipe de seniori din prima divizie și chiar în echipe de bază în aceste echipe. Cîți dintre ei vor călăda și treptele înalte ale naționalei cu certitudinea care au făcut-o cîndva

INVENTARUL MARILOR SPERANȚE

zan, Popa, Greavu. Dinu și Lucescu?

MIJLOCAȘII de perspectivă au în rîndul lor astăzi pe Dumitru IV, Savu, Moldova Vișan, Crîngășu, Angelescu (Petrolul), Rădulescu, Ion Io Chihai, Varodi, Orza, Pora chi, Romilă II și Istrătescu. Nume în majoritatea lor încă neconsolidate în sfera competițională a primei divizii. Cîte toate acestea însă mulți dintre ei au posibilitatea să se ridice la nivelul pe care l-au atins cu ani în urmă Bone, Călinoi Onisie, Georgescu sau mai recent perechea Dumitru — Nunweiler

PERFORMANȚĂ

PEDE...

Dinu, Dumitrache, Dumitru etc. Aceasta a fost pei naționale în ultimele sezoane și ea continuă nte punctul de plecare în alcătuirea primului noszece pentru sezonul așa de important în fața că-llâm. Dar s-a declanșat, cum spuneam și acți-emanieră. Un prim pluton de „boboci” a făcut cu valorile consacrate ale fotbalului nostru: es, Beldeanu, Bălișni, Hajnal. Dar cine se mai rizonant? Cine conduce cursa plutonului doi? Dar i nr. 3?

vrem să descifrăm, cu ajutorul datelor furnizate iile în campionat, în meciurile loturilor repreen- iuniori și tineret (21 și 23 de ani) în rindurile ză. Poate peste două-trei sezoane, poate și mai nd vom compara formația primei echipe naționale e menționate în aceste pagini vom avea satis- r previziuni împlinite. Ne-am dori ca ele să fie meroase!

Eftimie IONESCU

GRIGORAȘ (nr. 6), jucătorul promovat spectaculos în prima garnitură a Rapidului, direct de la juniori. El reprezintă tipul fotbalistului tenace, domc de a urca tot mai sus pe treptele performanței

Foto: Dragoș NEAGU

69 kg

on-ntin Laurențiu

olitehnica Iași, unde a fost legi-

la Construcții

a A în decembrie 1970 la meciul

cu, Iordache, Naste și Pop!

Bălatul acela sfios este acum și el într-unul din loturile naționale, cel „under 21”. După cum ne spu-nea duminică dîmneața antrenorul Drăgușin, Cos- tas știe că s-a impus dato- rita calităților fizice spe- cifice unui bun portar. Totodată el este conștient că, de pildă, mai are mult de lucru pentru îmbună- nătățirea elasticității arti- culare. Pentru a fi un por- tar în toată accepțiunea cuvîntului știe că trebuie să-și îmbunătățească priza din plonjon ca și boxarea mingilor înalte, dar mai ales alegerea momentului cînd trebuie să folosească acest procedeu.

Dotat, atent la pregăti- rea lui, dornic de progres, Costas poate ajunge un portar de care să se vor- bească la superlativ.

În sfîrșit, **INAINȚAȘII**. Mulți „chemați” și printre ei: Ră- ducanu, Șumulanșchi, Bataciu, Custof, M. Stellan, Bucur, Mul- țescu, Roznai, Mureșan, Gher- gheli, Szabados, Petreanu, Flo- rea (Sport Club) Helvei, Co- valcie, Tămaș și Amarandei. Cu toții visează desigur să a- jungă ca Pircălab, Constantin, Dumitriu II, Dobrin sau Lu- cescu Lor — ca și altora ase- menea lor — nu le lipsesc nici posibilitățile și nici condițiile unei afirmări depline. Talentul se cere însă valorificat prin muncă și promisiunile de astăzi transformate plenar în realități mline. Altfel...

Aceștia sînt, să spunem, ju- cătorii viitorului. Sau mai bine zis viitorul prezumit al fot- balului nostru reprezentativ. Poate că nu am reușit să-i în- scriem pe toți dintre aceia care s-ar considera ei înșiși îndreptă- țiți a se încadra într-o ase- menea categorie, a „marilor speranțe”. Mai sînt, fără îndoială, și alții al căror nume este mai puțin cunoscut acum și care se vor strădui proba- bil să iasă din anonimat, mai devreme sau mai tîrziu. După cum unii dintre cei cărora le acordăm creditul de speranță astăzi, s-ar putea să ne dezamă- gească pe parcurs și să se a- bată de pe orbita unei rea- lizări depline.

Oricum lupta pentru afirma- re, va fi deosebit de grea. Iar învingători vor ieși numai a- ceia care vor putea proba in- tegral creditul acordat. Cît de mare va fi numărul acestor învingători? Sperăm că pro- moția aceasta a „marilor spe- ranțe” să aibă cît mai puține pierderi.

CIȘTIGURI, PIERDERI, DISPARIȚII...

CE AU DAT LOTURILE DE JUNIORI ȘI TINERET ÎN PERIOADA 1970 — 1972

Paralel cu treptele succesive de pregătire și promovare care există (sau ar trebui să existe) la secțiile divizionare, în scopul de a forma cadre apte — ca instruire și rodaj competițional — aceeași funcție o îndeplinesc reprezentativele la dife- rite eșaloane. Telul final: lărgirea bazei de selecție pentru echipa țării, cea care reprezintă fotbalul nos- tru în marile competiții internațio- nale.

Ce s-a reușit din acest punct de vedere în ultimii ani?

Am luat ca bază de plecare lotu- rile de juniori, tineret și A din anii 1970, 1971 și 1972 și anume numai efectivele de jucători care au parti- cipat la jocurile inter-țări, amicale și oficiale, deci n-am ținut seamă și de meciurile de pregătire cu echi- pe românești sau străine, conside- rînd că talentul, valoarea, perspe- ctivele unui fotbalist sînt exprimate în mod convingător numai în parti- dele inter-țări. De asemenea, am „sărit” peste lotul olimpic, apre- ciind că acesta nu are o existență permanentă și — mai ales — că a suferit, ca structură, metamorfoze (cînd cu profil de tineret, cînd mixt, cînd chiar de lot A) care i-au răpit orice stabilitate.

Din datele rezultate analizînd lotu- rile cu jucători care au luat parte efectiv la meciuri inter-țări, se poate deduce că în anii 1970—1972 au fost folosiți: 88 de fotbaliști la lotul de juniori, 67 la cel de tineret și 35 la lotul A.

Care au fost ciștigurile?

Lotul de juniori a dat representa- tivele de tineret 20 de elemente: portarii Costas și Ion Gabriel, fun- dașii Sătmăreanu II, Sameș, Hajnal, Ciocirlan, Anghelini, Smarandache, Grigoraș, Purima, Gabriel Sandu, mijlocașii Vișan, Bălișni, Dumitriu IV, înaintașii Ghergheli, Mircea San- du, Helvei, Donose, Aelenei, Năstase. Alți patru juniori sînt promovați la ora actuală la tineret — sub 21 ani: fundașii Onușan și Iovănescu, mijlocașii Ion Ion și atacantul Szabados.

Evoluția unora dintre acești pro- movați, în treapta imediat superio- ară, a continuat cu rezultate bune, intrînd în vederile selecționeerilor pentru lotul A lărgit. Ba unii dintre ei au și debutat în prima reprezen- tativă în perioada 1970—1972, ală- turi de foști juniori din generațiile anterioare sau din lotul de tineret. Este vorba de Dobrău, Hajnal, Kun II, Marcu și Mircea Sandu, care s-au alăturat lui N. Ionescu și Ior- dănescu, proveniți din loturile an- terioare, și lui Beldeanu, Bălișni, Troi Muțescu, Roznai, Sameș, Nă- stase, Aelenei, recent luați în eviden- ță; în felul acesta, fondul de jucă- tori al lotului A s-a îmbogățit, nu cu mult și nu constant, datorită pe- de o parte tendinței de a păstra o formație națională omogenă și ro- dată, iar pe de altă parte din cauza unor progrese mai lente din partea candidaților. A existat, însă, la un moment dat, și o reținere în a în- cerca elemente noi, ca și lipsa de răbdare în folosirea cît mai des a acestora din urmă. La fel s-a întîm-

plat și în cazul unor jucători con- sacrați (Vigu, Vlad, Ianul, Pantea, Pescaru etc.), la care s-a renunțat prea repede. În concluzie, loturile — în primul rînd cel de tineret — nu oferă încă suficiente elemente cu perspective pentru lotul A, dar nici tinerii sau consacrații nu depun am- biție și seriozitate în pregătire pe- tru autodepășire.

În procesul acesta au existat și pierderi ca și dispariții din listele de selecționabili. Unele datorită unor cauze obiective (accidentare — M. Olteanu, St. roșu); altele unei supraaprecieri a perspectivelor, sau a depășirii vîrstei (cazul juniorilor Bora, Enache, Istrățescu, Blejușcă, Minculescu etc.). Dacă însă, la ju- niori pierderile sînt aproape nor- male, vorbind din punct de vedere al loturilor, pentru că procesul de triere este mai mare, dintr-o mare cantitate obținîndu-se un procent redus de jucători, în schimb, pier- derile sau disparițiile la loturile de tineret nu sînt chiar firești. Există trei cauze după părerea noastră:

1. Oscilațiile antrenorilor în alcă- tuirea lotului, cu renunțări pripite la jucători și cu reveniri tardive. La Crîngășu, de pildă, s-a renunțat în 1970, ca și la portarul Ștefan — acesta din urmă fiind rechemat peste un an, sau mijlocașul Naom; Bojin, Iucze IV, Kasai, Florea etc. au fost încercați odată sau de două ori și gata, s-a dat verdictul, deși acești jucători aveau calități, dar nu puteau garanta... rezultate im- mediate (vechea poveste).

2. Jucători care au promis mult și au manifestat resurse reale (Ște- fănescu, Popovici, Both, Caniari, Moldovan, Atodiresci, Doru Popes- cu etc.) au dispărut pur și simplu de pe listele de selecționabili, din cauza unei pregătiri superficiale care i-a aruncat la nivelul compor- tărilor mediocre.

3. În fine, jucătorii talentați, cu perspective certe, care au depășit vîrsta de 23 de ani, n-au mai bene- ficat de o nouă treaptă, ultima, în drum spre lotul A, în care momen- tan nu pot intra decît pentru a completa efectivele lărgite, cu puține speranțe de a juca mai des în re- prezentativă. Această treaptă nu poate fi decît lotul B (nu cel ocazio- nal, olimpic), a cărui existență ca anticameră la prima națională ar asigura o activitate la nivelul su- perior, ca pregătire și joc, ar men- ține mereu în actualitate elemente apte să fie introduse la nevoie în lotul A.

Aceștia sînt în principal aspectele mai importante rezultate din stu- diul comparativ al celor trei loturi în perioada 1970—72.

Petre GAȚU

Din această succintă trecere în revistă a uneia dintre problemele de fond ale fotbalului nostru se impun cîteva concluzii:

• Există în prezent o preocupare majoră în ce privește interesul pen- tru formarea și promovarea continuă a unor jucători de schimb pentru împrăștierea efectivelor formațiilor divizionare din primul eșalon. Acest lucru este confirmat de cifra, socotim noi, mulțumitoare, a celor cu pers- pectiva titularizării în ultimii doi ani. Calitativ, însă, acțiunea de promo- vare nu satisface decît într-o mică măsură nevoile de dezvoltare și obiec- tivul de afirmare a fotbalului nostru pe plan internațional. De aici și ne- cesitatea stringentă ca, în viitor, munca de selecție și procesul de instruire — educație trebuie ridicate la cota exigențelor maxime pentru ca și reali- zările să fie în deplină concordanță cu așteptările și condițiile materiale create.

• La ora actuală fotbalul nostru are suficiente disponibilități concre- tizate într-o generație de perspectivă care ar putea alimenta nevoile diver- selor loturi reprezentative. Esențial este ca acest fond de tineri jucători să confirme la momentul oportun creditul acordat ca, eventualele pierderi pe parcursul ascensiunii către vîrful piramidei să fie cit mai mici, iar în aceas- tă bătaie aspră pentru afirmare să apară și alte disponibilități valorice care să mențină caracterul stimulatoriu al întregii acțiuni de promovare.

• Activitatea de formare a jucătorului de performanță și grija per- manentă pentru promovarea acestuia pe diferite trepte competiționale pre- supun o muncă plină de răspundere, perseverență, și cu pasiune. Sarcina aceasta revine, în primul rînd, antrenorilor și conducătorilor de cluburi.

Reușita deplină presupune, însă, o participare conștientă și activă a tînrului jucător la formarea personalității sale sportive și desăvîrșirea măiestriei sale fotbalistice pe baza unei atitudini de responsabilitate spo- rită și a unei dorințe permanente de autodepășire.

RĂDULESCU (Farul)

19 ani, 1,82 m, 72 kg

Antrenorul care l-a descoperit: Adani Munteanu

Prima legitimare: Farul Constanța, în 1967

Elev la Liceul energetic

A debutat în Divizia A la meciul Steagul roșu — Farul, în campionatul 1971—1972.

Î-am văzut pe Ră- dulescu, printr-o sim- plă întîmplare, la meciul său de debut

în prima divizie. Era o zi friguroasă din toamna anului trecut. Farul primea, la

Brașov, lovituri după lovituri, se înghesuise în propriul careu, ca un boxer ghe- mutat în colț sub pre- siunea unui adversar dezlănțuit. Și deodată, de pe banca re- zervelor s-a ridicat un băiat înalt și a- parent firav, s-a dez- brăcat cu iuteală și a intrat în teren. Nu spunem că el a în- tors rezultatul parti- dei sau că a redre- sat total jocul echi- pei sale. A făcut în- să altceva: a reușit să încropească un stil pentru o forma- ție în criză de me- ral, ținînd mingea, executînd treceri sub- tile de balon, pasînd mai ales, la distanță mare, precis și opor- tun. Aveam de-a fa- ce, era clar, cu un fraged coordonator de joc. Hașoti l-a utilizat ulterior judi- cios, adică progresiv și în baza unei legă- ture afective reale între tînrul jucător și „vechea gardă”.

(Rădulescu ne pove- stește acum că ger- menul de ostilitate care a existat, poate în mod obiectiv, s-a rezolvat repede la intervenția antre- noului și în atitudinea lui Antonescu care l-a ocrotit și l-a po- vățuit tot timpul).

Credem că nu ne înșelăm afirmînd că Rădulescu va fi o prezență notabilă în fotbalul nostru, dacă va ști să rămînă în perimetrul atacantu- lui central retras, dacă va mai adăuga cîteva kilograme pe picioarele sale lungi, acum prea subțiri, dacă se va debarasa de o anumită timidi- tate, care nu face casă bună în lumea mare și frămîntată a fotbalului.

CERINȚE ALE FOTBALULUI MODERN

ASPECTE NEGLIJATE

ALE JOCULUI DE VERIFICARE

Antrenamentul de fotbal în Anglia este acum așa de dezvoltat că există 1.000 de purtători ai certificatului de antrenor plin, și 10 000 ai certificatului preliminar. Aceste cifre singure indică autoritatea pe care o deține fotbalul în țară și eforturile care sînt făcute să alimenteze dragostea pentru joc.

Această mare dezvoltare a antrenamentului este un fenomen apărut după război, stimulente fiind dat și de Walter Winterbottom, managerul echipei Angliei și directorul antrenorilor în Asociația fotbalului (F.A.) pînă în deceniul 6. Acest for întotdeauna a fost în fruntea celor care îmbunătățeau standardele de antrenament de la școală, pînă la clubul primei divizii, de la jucător pînă la profesor. Alan Wade, succesorul lui Winterbottom pe linia de antrenament a menținut elanul, ultima lui inovație fiind un „certificat de predare” pentru a ridica nivelul antrenamentelor în școli.

ZILELE DE ÎNCEPUT

Accentul pus pe antrenament este un curent modern. În zilele de început, fotbalul a fost în școlile publice considerat ca un exercițiu de construcție a caracterului, un joc de contact fizic în care curajul era mai important decît îndemnarea. Sub imboldul „Cupei de Provocare” al F.A. și al Ligii fotbalistice, creată în 1888, îndemnul de a cîștiga a dus la îmbunătățiri în antrenament și educare.

Dar progresul a fost lent. Iată cum descrie John Goadale, un mare jucător la începutul secolului, metoda pregătirii folosită de unul din cluburile de frunte — Derby County: „O problemă comună propune comparația dintre fotbalul vechi și cel nou. Eu am beneficiul experienței amindurora și totuși găsesc subiectul dificil de tratat. În zilele de început se știa puțin despre antrenament. Categorie, nu era condus pe liniile științifice adoptate acum în pregătirea jucătorilor pentru meci. Antrenamentul făcut judicios trebuie să se dovedească folositor fotbalistilor, dar cred că există o tendință de a se depăși limitele actuale. Fotbalul în condiții identice competiției este cel mai bun antrenament pentru jucători. De asemenea, antrenamentul trebuie să aibă în vedere și odihna, o plimbare înainte de meciul de dimineață de aburi, culcatul de vreme și, înainte de toate, stăpînirea de sine, lipsă de excese, deși nu e necesară o totală abținere. Aceștia sînt factorii principali pentru menținerea unei bune condiții fizice”.

Cu 30 de ani în urmă, tehnica antrenamentului se concentra pe alergare, sărituri, exerciții abdominale, și lucrul cu mingea medicinală. Acestea furnizau atunci deprinderile principale specifice jocului: sărituri de rezistență și alergări neregulate cu izbucniri de viteză. Săriturile asigurau jucătorilor sprinteneala necesară, exercițiile abdominale și mingea medicinală favorizau dezvoltarea musculaturii numai acolo unde era necesar. Odată ce, în 1953, Anglia a pierdut cu 3—6 în fața Ungariei limitele fotbalului englez au fost date la iveală și pe teren propriu. De atunci s-a pus un mare accent pe exercițiile și jongleriile cu mingea, un remarcabil progres în acest sens obținându-se în urmă cu 20 de ani. Teoriile tactice au fost și ele studiate mai mult în cluburi, care și-au dezvoltat propriul lor stil.

PREDÎND PROFESORILOR

Cluburile ligii și-au dezvoltat propriile lor scheme (sisteme) dar mulți dintre manageri ca Ron Greenwood de la West Ham sau Malcolm Allison de la Manchester City, de exemplu, au învățat meserie la cursurile federației engleze. Din august 1963 aceasta și-a concentrat munca în

școli. Apreciind că mulți profesori au un interes deosebit pentru fotbalul școlar, fără ca să aibă abilitatea practică pentru a fi acceptat drept candidați la Certificatul preliminar de antrenor al F.A., forul de specialitate a sugerat căi pentru a face față acestui lucru. Autoritățile educației și asociațiile de fotbal în școli au fost rugate să organizeze cursuri pentru profesori, fără a necesita un examen. Acestea, în general, au implicat 12 cursuri de 1 an și jumătate fiecare de teorie fotbalistică de bază, cu un curs despre arbitraj și regulile fotbalului.

CONDUITA

Codul cuprinzînd regulile de conduită a antrenorilor este instructiv. El include: dorința de a admira îndemnarea, oricînd ar arăta-o; dorința de a juca, pentru ca să cîștigi în orice ocazie și de a accepta că în orice competiție trebuie să fie cineva care pierde; sursa înșelăciunii; generozitatea în victorie; dorința de a-i încuraja pe jucători cînd fac greșeli; respectul față de regulamente.

După părerea mea nivelul de conduită pe teren a scăzut mult după cel de-al doilea război mondial. Și un efort binevenit este destinat acum să o îmbunătățească prin educație, ca și printr-un control strict și arbitraje neîngăduitoare.

În educația îndemnării, exercițiile de grup constituie un lucru important. Aceasta include de obicei un element de întrecere pentru a menține interesul. O mică mostră a exercițiilor obligatorii pentru a obține certificatul de predare: **jocul cîte doi, continuu cu capul, peste o sfoară la înălțimea acestuia; conducerea balonului printre jaloane; concurs individual de jonglerie continuă cu mingea; întreceri individuale de tragere la ținte fixate pe roți.**

PROBELE PRACTICE

Certificatul preliminar de antrenor este baza principalului sistem al F.A. de formare a cadrelor. Un candidaț care cade la probele practice, dacă nu sînt motive medicale bine întemeiate, va fi respins și sfătuit că nu este apt pentru obținerea certificatului. Programa examenului în vederea obținerii calificării cuprinde: **principiile de atac și apărare, controlul mingii, pasa driblingul, preluarea, șutul, deposedarea, lovitura cu capul, tehnica portarului, repunerea în joc, lovitura de colț, metodică antrenamentului și în sfîrșit elementele tactice.**

Examenul are patru părți: **metodică antrenamentului, exercițiile practice, teorie și regulile jocului.**

Scopul activității antrenorilor, în special în munca cu tineretul este bine rezumat de forul de specialitate: **personalitatea ju-**

cătorului să fie stimulată și talentul individual încurajat. Profesorii și antrenorii trebuie să înțeleagă că, în timp ce rezultatele meciurilor pot fi importante, este mult mai important pentru tineri să fie încurajați pentru a-și exprima propriile lor idei, să încerce metode noi, chiar dacă aceste idei și metode sînt pentru un timp nesatisfăcătoare.

ESENȚA ANTRENAMENTULUI

Evaluarea candidaților indică principalele puncte ale planului dezvoltat în antrenament: **un antrenor își dovedește eficiența muncii numai dacă jucătorii săi arată în teren că au o înțelegere clară a sistemului preconizat, plecînd de la ideea că orice antrenament fără progres este o aberație; demonstrația trebuie să indice un antrenament eficient pentru jucători și să nu fie folosită pentru a evidenția propria inteligență a antrenorului; jucătorii trebuie să fie încurajați să contribuie cu propriile lor idei la modernizarea jocului; un antrenor este obligat să vadă greșelile-cheie foarte repede; de asemenea el trebuie să fie pentru jucători o sursă de inspirație și un model de acțiune. Accentul pus astăzi în antrenament are în vedere mai mult talentul decît vigoarea; plăcerea de a juca și nu formalismul.**

Pentru o deplină calificare în cazul obținerii certificatului superior se cere un nivel mai înalt în munca practică și în cunoașterea teoriei și tacticii jocului.

ANTRENORII REGIONALI

Cursurile și certificatele au oferit Angliei o mulțime de antrenori buni de nivele diferite, mii și mii de profesori cu destule cunoștințe elementare pentru a-și îndeplini sarcinile lor.

Soccerul englez dispune azi de 10 000 de antrenori calificați în întreaga țară și de o mie de experți apti pentru antrenamentul de mare performanță. Întregul sistem este controlat de F.A. prin asociațiile de fotbal din comitate. Dar o importanță deosebită o are munca antrenorilor locali. Ei sînt chemați să facă parte din toate organizațiile principale ale sectorului lor care se ocupă de problemele antrenamentului în general. El trebuie să încurajeze dezvoltarea fotbalului în școli, colegii și universități.

Acesta este spiritul de organizare în ansamblul său pe care F.A. îl recomandă și îl aplică.

Să-l lăsăm pe secretarul F.A., Denis Follows, să aibă ultimul cuvînt: „Asociația de fotbal este conștientă că cere un efort foarte mare de la oamenii care deja fac destul. În multe cazuri munca trece neprețuită și neobservată. Important este ca fotbalul să cîștige”. Și a cîștigat.

TONY PAWSON

comentator la „The Observer”

S-a spus întotdeauna și o repetăm și de astă dată, că întrecerea oficială este o scadență a bunei pregătiri. Cu alte cuvinte, așa cum te pregătești pentru competiție — înțelegînd prin aceasta cantitatea și calitatea muncii depuse în grelele luni de iarnă — așa te vei comporta și pe parcursul campionatului. Adică bine sau dimpotrivă, nesatisfăcător, cu toate consecințele ce decurg, ca rezultat și poziție în clasament, din astfel de calificative.

Sintetizînd constatările noastre de pînă acum, se poate trage concluzia că, în general, s-a muncit mult în această perioadă pregătitoare. Solicitățile au atins, în majoritatea cazurilor, valori foarte apropiate de limita superioară a posibilităților jucătorilor, ceea ce mi se pare deosebit de important și semnificativ.

Dar asta nu înseamnă totul. Sau mai bine-zis, astăzi nu mai este suficient a spune doar că s-a muncit mult. Ci și cum s-a muncit. Și pentru a răspunde unei astfel de întrebări nu este nevoie neapărat a aștepta să se încheie competiția propriu-zisă. Și nici măcar să înceapă. Sînt suficient de multe indicii, pe parcursul diferitelor etape de instruire, care raportate la acumulările de experiență din anii precedenți, ne pot conduce la unele aprecieri cu anticipație, evident fără pretenții de a fi integral confirmate ulterior.

Unul dintre aceste indicii — fără îndoială și cel mai însemnat ca pondere în ansamblul mijloacelor de însușire și al elementelor de analiză ale acestora — este jocul de verificare.

Referindu-ne la acest capitol, observațiile noastre se opresc asupra a două principale aspecte. Primul este acela că, în ciuda unor indicații bine întemeiate ale Colegiului central al antrenorilor — și în acest an s-a trecut mult prea devreme la jocul

Tabletă

bilateral, fără o pregătire specifică corespunzătoare și fără a se respecta principiul unei necesare progresivități în efortul caracteristic fotbalului. Exceptînd cazul formației Rapid — obligată oarecum de participarea în turul trei al Cupei cuplor — în rest, peste tot aproape și în special la echipe ca Petrolul, Farul și Steaua jocul bilateral a apărut la capătul etapei de munte, în care s-a lucrat pentru rezistența generală și forță. De ce acest lucru? Poate că experiența anului trecut nu a fost suficient de convingătoare. Atunci, toate aceste echipe și altele într-o situație asemănătoare, au capotat chiar în clapa de Cupă inaugurală a sezonului, în fața unor adversari de categorie inferioară, pentru ca în continuare să evolueze în campionat sub semnul inconstanței și al incertitudinilor.

Cel de-al doilea aspect pe care-l ridică problema jocului de verificare din perioada pregătitoare de iarnă, este numărul exagerat de mare al acestora. De aici, și tendința de banalizare a scopului urmărit, precum și neglijarea — ca intensitate și conținut — a celorlalte antrenamente, transformate, pe alocuri, în anexe ale pregătirii. Ceea ce, pentru echipele care efectuează turnee în străinătate, face ca jocul (în condițiile deplasărilor repetate și ale unor pauze fortuite între meciuri, să devină dintr-un mijloc complex de instruire, un element de dozare nerățională a acestuia, cu consecințe care se răsfrîng nemijlocit asupra capacității competiționale a unei echipe și care apar, de regulă, după prima treime a returului.

Reamintim toate aceste lucruri, acum cînd mai sînt încă trei săptămîni pînă la deschiderea sezonului de primăvară, cu intenția ca repetatele recomandări în acest sens ale Colegiului de antrenori să-și găsească totuși ecoul dorit, în măsuri corespunzătoare din partea acelor care răspund de pregătirea echipelor noastre divizionare. S-ar putea evita astfel multe nereușite, explicate de regulă ulterior prin cauze stereotipe S-ar valorifica, în acest fel, întreg cîștigul de experiență dobîndit cu multă trudă pînă în prezent.

Mihai IONESCU

ȘEDINȚA DE ANALIZĂ A JUCĂTORILOR ȘI A ECHIPEI*)

În orice joc se fac greșeli, independent de categoria echipei. Aceste greșeli nu scapă atenției antrenorului. Acesta le înregistrează cu precizie, fiind apoi prilej de critică. În ziua primului antrenament de după joc, cînd impresiile lăsate de meci sînt încă suficient de proaspete.

Se începe prin considerațiuni generale asupra jocului. Fazele decisive vor fi reconstituite la tablă, fără a folosi prea multe figuri care sustrag atenția de la ceea ce este principal. Pentru a putea învăța din greșelile lor, jucătorii trebuie să devină conștienți de ceea ce au făcut, altfel decît a fost cerut de antrenor. Apoi, antrenorul va analiza justetea tacticii folosite sau cauzele eșuării ei. Este de mare efect psihologic dacă antrenorul evidențiază acțiunile

deosebit de reușite ale unor jucători. Însotindu-le cu cuvinte de apreciere. Aceasta stimulează ambiția jucătorilor pentru a se depăși la prima ocazie.

Tonul depinde de personalitatea fiecărui jucător căruia i se adresează. Este necesar ca antrenorul să se poată transpune în modul de gîndire al jucătorilor, să aibă tact și să cunoască oamenii. Un antrenor își va studia mereu jucătorii pentru a se putea apropia cît mai mult de ei. Cuvintele tari adresate unui jucător sensibil au un efect negativ, în schimb ele pot fi suportate ușor de un om cu temperament mai robust.

Trecînd la critica individuală se va începe întotdeauna cu aspectele pozitive, înainte de a proceda la evidențierea lipsurilor și

greșelilor. O veche înțelepciune spune că, după laudă, critica este mai ușor suportată. Aprecierile generale ca „slab” sau „prost” sînt cu totul deplasate. Ele nu spun nimic util jucătorului care a greșit. Greșeala tre-

OPINIILE UNUI ANTRENOR

buie definită foarte exact, referindu-se exclusiv la randamentul jucătorului, fără a atinge însă personalitatea lui. Dacă un jucător a comis o greșală decisivă, este preferabil ca antrenorul să discute cu el între patru ochi și să încerce să-l descare de răspunde-

rea morală pentru a-l ajuta în acest fel să-și recapete încrederea în el.

Ședințele de acest gen nu trebuie să se desfășoare mereu după același tipic. Se poate încerca metoda desemnării unora dintre jucători care să facă critica de ansamblu și individuală a jocului. Autocritica are un efect pozitiv. Antrenorul va putea constata frecvent că jucătorii nu sînt dispuși să-și ascundă slăbiciunile și că de multe ori sînt mult mai tranșanți în exprimare decît chiar antrenorul. Ei îl pot furniza acestuia din urmă puncte de vedere noi, pentru perfecționarea muncii sale, la care nici nu se gîndise pînă atunci.

Slăbiciunile și greșelile constatate nu vor fi enumerate doar, ci însoțite de măsuri concrete, definitive în planul de antrenament. Asta

il ajută pe jucător să recunoască valoarea criticii, care nu poate lipsi din nici o ședință, organizată după fiecare întîlnire, fiind punctul de plecare pentru îmbunătățirea randamentului fiecărui jucător și al echipei.

Toate ședințele de analiză cu echipa cer o atentă pregătire. De aceea, antrenorul va elabora în prealabil toate punctele care urmează să fie puse în discuție, reflectînd cu seriozitate asupra concretizării lor. Este bine ca aceste puncte de discuție să fie scrise. Altfel, există riscul ca de multe ori să fie omise lucruri dintre cele mai importante.

*) De antrenorul federal FR. WENZLAFF, traducere din „Der Fussballtrainer”.

SIVORI, CE REINTRARE ÎN SCENĂ!

Clownul, saltimbancul, paiața, giubșucarul cu jambierele lăstate, ironicul ironicilor, spaima arbitrilor și conducătorilor de club, recordmenul suspendărilor în campionatul italian, dumnealui, Omar Sivori, debarcă săptămîna trecută în Europa, în fruntea reprezentativei Argentinei și administrează prima înfringere selecției naționale Republicii Federale a Germaniei, pe terenul ei, după aproape opt ani! Dumnealui, socotit un neserios, un pierde-vară, un om care niciodată nu se va apuca așa cum trebuie de o treabă, ei bine acest Sivori apare astăzi complet transformat și prima intrare în scenă în rolul de director tehnic îl creditează ca o viitoare mare figură a tehnicienilor fotbalului.

Cine s-a aplecat cu puțină încredere asupra ultimilor doi ani din viața celebrului fost internațional al lui River Plata, Juventus și Napoli, ar fi avut unele semne pentru ceea ce s-a întâmplat miercură trecută pe stadionul olimpic din München. În 1971 Sivori devenise selecționerul reprezentativei de tineret a Argentinei și făcuse un turneu european; în care, în afara unei filipice la adresa fotbalului italian, care n-a produs (fără) o impresie prea bună, a și înfățișat niște idei directoare pentru activitatea tinerilor antrenori. Ele lăsa să se întrevadă că „clownul” a încheiat cu rolul său fabricat din poze și din poze și că în locul său își face apariția un antrenor de o severitate și moderație total opuse cu ceea ce fusese jucătorul.

Faptele îl serveau. Mica echipă de tineret, mică și la propriu și la figurat (fiindcă avea cea mai scăzută medie de vîrstă din întreaga ei existență dar și fiindcă recusesse la cei mai puțin celebri dintre ei așa destul de puțin cunoscuții „cadeți” argentinieni) a înaintat pe scara valorii și a rezultatelor într-un mod impresionant. Ochii Argentinei fotbalistice s-au întors spre vechiul și sprintarul ei amor; Maschio și Angelillo, ceilalți doi titulari ai unei „triple de aur” de odinioară cu care selecționata alb-albastră nu s-a mai înclinat, își încercaseră norocul la echipa națională. Ce-ar fi dacă și Sivori?... „Nu, nu, Sivori nu va accepta niciodată așa ceva”. „Deci dacă primești garanții, răspunde chiar impetratul. La tineret, știu eu foarte bine, nu contează o înfringere. Dar la echipa întâi e destul un egal acasă și ai zburat lângă zecile de victime ale ultimilor ani”. Peste trei luni au durat discuțiile federației — Sivori. Semnătura pe contract nu a apărut decât după admiterea a 11 condiții puse de Omar, prima fiind aceasta: „Primul și singurul în drept să alcătuiască formația este antrenorul Omar Sivori. Federația va ratifica doar propunerile lui”. Și, mai departe, alte și alte condiții unice pentru situația unui selecționer în Argentina.

Că a rămas mai bine de o jumătate de an în funcție, asta e primul și marele record al „clownului”. Miercuri noaptea, în una dintre telegramele transmise de comentarii argentinieni la Bue-

Argentinienii Wolf și Filol după victoria de la München. Chipurile lor exprimă totul. Orice altă explicație devine inutilă...

nos Aires, una conținea și următoarea frază: „Acest 3-2 de la München e o tonă de beton turnată la picioarele scaunului de selecționer al lui Sivori, trebuie să vină cinci înfringeri consecutive pentru ca el să se mai clatine... Asta rămîne de văzut. Cu fotbalul argentinian poți să-ți permiți orice afară de pronosticuri asupra duratei mandatului selecționerilor.

Noi să ne întoarcem să vedem ce vrea Sivori de la echipa națională? În ce speră? Cît speră?

„O precizare înainte de toate. Eu nu mă gîndesc, dar nu mă gîndesc deloc la anul 1974. E prea departe. Obsesia mea este 1973. Nimeni nu-și mai poate închipui o eliminare din preliminarii. Așa ceva e egal cu totalul naufragiu al fotbalului nostru. Prima și marea condiție pe care o pun e seriozitatea (n.a. da, e Sivori cel care vorbește!) și munca. La tehnica strălucitoare, acestea sînt substanțele care lipsesc reprezentativei spre a deveni o mare campioană. Modestie și muncă, muncă și seriozitate.” Așa își începea Omar expunerea în fața presei, radioului și televiziunii în toamnă, la instalarea sa. Ce a făcut de atunci? A obținut pentru întregul an 1973 reunirea săptămînală a echipei naționale. A determinat marile cluburi (precum San Lorenzo și Huracan) să anuleze turneele care contraveneau programului echipei naționale. A redus la tăcere denigrarea scrisă sau vorbită a reprezentativei. A făcut din jucătorii lui o familie, un grup de tineri care îl ascultă cu sfîntenie. A dat ceea ce lipsește de decenii formației Argentinei: un fotbal jucat de o ECHIPĂ și nu de 11 internaționali egoiști, nedisciplinați și mofuroși.

Jucătorul care era dispus să schimbe o victorie a echipei lui pentru un amuzament propriu a devenit un neînduplecat în materie de disciplină tactică: „Fiecare meci îl vom juca așa cum ne convine nouă și cum îi displace cît mai mult adversarului. Cu Bolivia și Paraguay, în preliminarii, nu mergem la distracție mergem LA LUPTA CALIFICĂRII”. Iată-l pe Sivori de astăzi. El apare smerit și fără pretenții la München („Am venit să învățăm de la cea mai bună echipă a lumii în acest moment...”) și aruncă pe stadionul olimpic o formație care a dat ea o lecție campionilor vest-germani. Pentru că, chiar dacă absențele lui Müller și Netzer au redus cu 60% potențialul ofensiv al teamului lui Schön, să nu uităm că selecționata Argentinei a marcat TREI goluri apărării complete a reprezentativei R.F. a Germaniei!

Wolf, Rosl, Bargas, Heredia, Telch, Chazarella, Ayala, Alonso, — ați mai auzit de acești jucători? Pînă de curînd nici Argentina nu-i știa prea bine. Unii dintre ei sînt oameni cu care Sivori începea — în tăcere și obscuritate — viața lui de antrenor la reprezentativa de tineret. Tot ei sînt învingătorii de la München...

Eftimie IONESCU

Carnet extern

Dintr-un organism de coordonare organizatorică, F.I.F.A. tinde să devină și acel for care, sub raportul cel mai specific al activității fotbalistice, acela tehnico-metodic, să reprezinte inițiativă și stimulare. Dacă în prima direcție, aceea a dirijării vieții de competiție, organismul mondial a ajuns la o frumoasă maturitate, în cealaltă direcție, el nu are la activ pînă acum decît acțiuni mai mult simbolice sau de urgență ca să le zicem așa. La primul grup ar fi vorba de acele rapoarte prezentate după fiecare campionat al lumii de grupele de tehnicieni delegați expres de F.I.F.A. să urmărească turneele finale. Cu mai multă sau mai puțină pricepere, cu mijloace mai vechi sau mai moderne acești tehnicieni, din păcate nu totdeauna aleși dintre cei mai reprezentativi și mai competenți, au înfățișat unor reuniuni de antrenori concluziile lor. Doar la asta s-a redus programul de contribuții al federației internaționale la îmbogățirea rezervei de cunoștințe al specialiștilor ei, reprezentat în fapt de toți antrenorii de pe glob. În grupa acțiunilor de urgență, denumite poate impropriu așa, ar intra acele cursuri de perfecționare organizate pentru antrenorii din continentele noi ale fotbalului; nici aici nu se poate vorbi de o acțiune organizată și generală, metodică și ritmică, pentru că nici forțele de care dispune actualmente F.I.F.A. nu corespund și nici preocuparea nu e permanentă.

Sesizînd că, față de amploarea mișcării fot-

REUNIUNI ZONALE PERIODICE!

balistice mondiale și, mai cu seamă, față de caracterul științific tot mai pronunțat pe care l-a căpătat pregătirea jucătorului de fotbal ea se află într-o stare de dăunătoare rămînere în urmă, ca să nu spunem inactivitate, F.I.F.A. a decis să reorganizeze total acest sector existent actualmente doar simbolic. Astfel, în primul rînd, se proiectează constituirea unui corp permanent de tehnicieni numeroși și competenți. Intenția secretarului general H. Käser, la acest punct, ar fi ca în acest sector să lucreze — fie chiar și prin rotație — cele mai reprezentative figuri de tehnicieni din întreaga lume. Dar, acțiunea de bază, primordială, va fi aceea care prevede organizarea unor reuniuni, cu caracter tehnico-metodic, zonale; ele ar urma să aibă loc anual, în toate continentele și cu participarea antrenorilor de prima categorie din toate țările zonei respective. Reuniunile vor fi găzduite, prin rotație, de federațiile din acea zonă iar programul lor va fi compus atît din expuneri și demonstrații practice ale tehnicienilor permanenți F.I.F.A. cît și ale antrenorilor țărilor reprezentate la reuniunea zonală.

Destul de tirziu (dar mai tîrziu... nici-odată) organismul de conducere al fotbalului încearcă să intre în pas cu mersul domeniului de care se ocupă în sectorul cel mai important al acestei activități. Să salutăm proiectele și să așteptăm primele semne de punere în practică.

ef. i.

ÎN URMA UNEI ANCHETE INTERNATIONALE

Tehnicieni din mai multe țări europene, antrenori, arbitri, ziaristi și conducători de federații, și-au reunit de curînd opiniile în cadrul unei anchete internaționale, propunîndu-și să stabilească — în paginile ziarului polonez de specialitate „Przeład Sportowy” — ierarhia celor mai mari consacrări fotbalistice ale anului încheiat.

Enver Marici (Velez Mostar) — urmașul lui Beara în poarta echipei naționale a Iugoslaviei.

CELE MAI MARI CONSACRĂRI ÎN FOTBALUL EUROPEAN

ales, situația a devenit complicată în desemnarea primului APĂRĂTOR al anului trecut. În cele din urmă, cele mai numeroase voturi au revenit fundașului de la Bayern München, Paul BREITNER. Deși lansat în 1971, Breitner a făcut abia în ultimele luni acel adevărat „salt” valoric așteptat, care i-a permis să-i devanseze cu puțin pe portughezul CORREIRA, pe olandezii HULSHOFF și KROL, precum și pe DO-NACHIE, de la Manchester City, ultimul — component al reprezentativei scoțiene, sub culorile căreia a debutat la „micul campionat mondial” din Brazilia. Dacă prezențele lui Breitner — fundas de tip modern, jucînd la fel de bine în momentele de atac ale echipei, sigur titular în formația preconizată de Schön pentru C.M. din 1974 — și a celor doi olandezi de la Ajax sînt, desigur, ușor de explicat, surprinzătoare este apariția pe lista optunilor a blondului fundaș dreapta al clubului Benfica Lisabona, Artur CORREIRA, pe care antrenorul englez Hagan l-a „retras” pe neașteptate din linia de atac, descoperindu-i neașteptate virtuți defensive! În plasarea micuțului jucător lusitan (1,69 m) înaintea „olandezilor zburători” ai lui Ajax (Hulshoff are 1,92 m), votanții lasă impresia că au aruncat — decisiv — în balanța judecării evoluțiilor din partida directă, din cadrul C.C.E., cînd Correira a jucat fără greșală, fiind un „jandarm” vigilent pentru Cruyff.

Dacă în ceea ce-l privește pe portarul remarcabil în 1972, „subiectul” anchetei n-au avut prea multe variante de

sufragii — în ordine — următorii șase jucători: Kelvin KEEGAN (Liverpool), desemnat de magazinul „Shot” drept cel mai bun fotbalist al Ligii engleze în 1972, KREMERS (Schalke 04), MARSH (Manchester City), JORDAO (Benfica), BLOHIN (Dinamo Kiev) și BAJEVICI (Velez Mostar). Cu excepția iugoslavului — care mai degrabă a marcat o revenire, devenind unul dintre cei mai productivi atacați europeni ai anului 1972, după ce a cucerit titlul de golgeter al țării sale în 1970 — toți ceilalți sînt fotbaliști foarte tineri (Jordao — 20 de ani, Keegan — 22 etc.), abia aruncați în focul marilor întreceri (Marsh a apărut în liga întâi abia anul trecut, fiind transferat de la Queens Park Rangers), anunțînd ascendențe dintre cele mai promițătoare.

În acest context, remarcabilă rămîne predicția specialiștilor interogați pentru atacații cu numărul 11 pe tricou: Kremers, debutant în echipa națională în meciul R.F.G. — U.R.S.S. (4-1), mozambicanul Jordao și sovieticul Blohin fiind „de meserie” aripi stîngi, post despre care se afirmă că este puțin productiv în fotbalul european de astăzi...

În încheiere, s-ar cuveni menționat — ca o curiozitate — faptul că, dintre toate numele cuprinse de răspunsurile anchetei, comentariul, altfel cumpătat și competent, așează cariera cea mai strălucitoare în dreptul aceluia al englezului Rodney Marsh, jucător robust și imaginativ, comparat nu o dată cu celebrul Tommy Lawton, și socotit una dintre cele mai prețioase „descoperiri” ale ultimului sezon.

● Wilson Piazza, fundașul central al Braziliei și al echipei Cruzeiro, a fost ales membru în consiliul municipal al orașului Belo Horizonte. Alți doi fotbalisti figurează în noua componență a consiliului municipal al orașului Porto Alegre: Joao Severiano de la Gremio și fostul fundaș Sadi

● Federația franceză are un nou președinte, pe Fernand Sastre, care-l urmează lui Jacques Georges. Acesta a renunțat de a solicita reînnoirea mandatului după expirarea lui.

● Se pare că cea mai veche comisie de arbitri asiatică este cea din cadrul federației de fotbal din India. În ianuarie, ea și-a sărbătorit a 40-a aniversare.

● Au fost reluate relațiile din-

tre federația japoneză și cea din R.P.D. Coreeană. Selecționata de juniori a acesteia din urmă a fost invitată să susțină mai multe meciuri în Japonia.

PE SCURT

● Marele premiu literar, decernat de federația franceză de fotbal, a fost atribuit unui ziarist elvețian din Lausanne, Raymond Pittet, pentru cartea sa „Fotbalul și oamenii”.

● Dettmar Cramer, instructorul oficial F.I.F.A., va conduce cursuri naționale și regionale de antrenori succesive în Sudan, Uganda, Kenya, Somalia, Etiopia și Ghana.

Indelungata activitate a lui Cramer pe continentul african va lua sfîrșit la 20 iunie a.c.

● Cîteva programări în zona africană a preliminariilor C.M. la data de 25 februarie: Maroc — Guineea, Coasta de Fildeș — Tunisia, Ghana — Nigeria și Zair — Camerun.

● După ultimele statistici F.I.F.A. în Europa activează nu mai puțin de 198.850 de cluburi afiliate, ceea ce reprezintă 73,04% din numărul total de cluburi existente în lume (271.818). Din cei 15.600.000 de jucători înregistrați de F.I.F.A., aproape 12.000.000 (75,87%) trăiesc în Europa. De aici rezultă clar ponderea pe care o are U.E.F.A. față de celelalte confederații continentale de fotbal.

CE ASCUND MARILE PERFORMANȚE?

• JOHAN CRUYFF DESPRE PERMANENTA NOUȚATE A PROGRAMULUI DE ANTRENAMENTE ȘI DESPRE RIGORILE PREGĂTIRILOR ÎNAINTEA DUBLULUI ȘOC CU BAYERN MÜNCHEN

Replica Ajaxului la declarațiile lui Lattek, antrenorul echipei Bayern München, nu s-a lăsat mult așteptată. E drept că ea a fost dată ocazional, dar important este că exprimă punctul de vedere al olandezilor asupra pasiunii înfieri duble dintre cele două forțe fotbalistice în cadrul „sferturilor” C.C.E.

Purtătorul de cuvânt al „campioanelor” este internaționalul Cruyff. Prezent la Paris, ca invitat — nu dezinteresat — al unei fabrici de articole de sport pentru a prezenta un nou set de echipament care-i va purta numele, Cruyff a fost asaltat de ziariști — și în primul rând de cei de la „L'Equipe” — cu diverse întrebări, printre care una și cu privire la meciurile cu Bayern de la 7 și 21 martie. Din interesantele lui declarații am spicuit trei răspunsuri și veți vedea de ce ne-am oprit asupra lor, chiar cu riscul de a repeta unele lucruri.

ÎNTREBARE: Câte ore pe zi consacrați antrenamentului? Pe ce insistați mai mult?

RĂSPUNS: Între o oră jumătate și trei ore pe zi, dar — rețineți — într-un ritm extrem de intens. Lucrez mult pentru tehnică și-mi desăvîșesc condiția fizică. Se poate ajunge la o anumită plenitudine fizică, dar niciodată nu se atinge perfecțiunea tehnică. Despre mine se spune că sînt un remarcabil tehnician. Le mulțumesc tuturor celor care mă apreciază astfel, dar știu că eu mai am mult de învățat în acest domeniu.

I.: Ce face în prezent echipa? A început să se gîndească la dublul său meci cu Bayern?

R.: Ca-n fiecare sezon, la această epocă a anului, Ștefan Covaci ne supune unor antrenamente foarte dure. Vă rog să mă credeți că nu ne menajăm. Chiar în ajunul meciurilor de campionat! Astfel că noi toți sîntem în condiție fizică perfectă și gata să abordăm acest dublu șoc, la care ne gîndim deja.

I.: De ce vă temeți mai mult la Bayern?

R.: De jocul colectiv și, în egală măsură, de forța fizică a colegilor lui Beckenbauer. Dar Ajax dispune de largi posibilități să răspundă pe aceste două planuri. Și-apoi, de acest Müller, îndrăcit vinător de goluri.

I.: Credeți că Ajax se va califica pentru semifinale?

R.: Sincer vorbind, Ajax are foarte șansele să elimine pe Bayern. Știu că va fi greu, dar nu imposibil, căci dacă în această echipă sînt vedete prestigioase, există de asemenea și fotbaliști mai puțin periculoși.

I.: Nu credeți că plecarea lui Ștefan Covaci, la sfîrșitul sezo-

nului, va schimba ceva în maniera, în stilul Ajaxului?

R.: Fără îndoială, dar asta nu va pune cu adevărat probleme. Să mă explic. Ștefan Covaci a imprimat echipei un fotbal ofensiv, spectaculos bazat pe rapida transmitere a mingii. Cu aceiași jucători timp de doi ani — și asta este lucrul cel mai important — el a sudat ansamblul. Stilul nostru de joc, orice ar interveni, nu se va putea schimba de azi pe mâine. Covaci ne-a lăsat în treaga libertate de joc pe teren fără ca ideea responsabilității individuale să fie abandonată. Knobel, noul antrenor, nu va schimba cu siguranță această metodă. El este foarte afabil, îi place să discute cu jucătorii. În realitate, Knobel are ceva din stilul... Covaci. Iubește lucrul bine făcut, și duritatea antrenamentelor. Ca și... Covaci!

...Și acum, să așteptăm desfășurarea evenimentelor. Vom nota însă, deși pînă la 7 martie multe se pot schimba, comportarea bună a lui Bayern în campionat (5-2 în deplasare, cu Hertha BSC) și noul (1-1) reușit cu greu de Ajax în amicalul cu PAOK la Salonic.

Între o ședință de prezentare a unui nou echipament și un dialog cu ziariștii francezi, Cruyff nu pierde ocazia să viziteze Parisul.

SOCCERUL BRAZILIAN CONFRUNTAT CU MARI PROBLEME

• PROIECTUL DE LEGE AL MINISTRULUI PASARINHO — O BOMBĂ CU EXPLOZIE ÎNTIRZIATĂ
• DINO SANI ȘI ARTIME, DOUA VARIATIIUNI PE ACEEAȘI TEMA •

Există probleme în fotbalul brazilian care, cîștigînd de trei ori campionatul mondial, a cucerit definitiv „Cupa Jules Rimet”? În fotbalul „regelui” Pele? În fotbalul cu cele mai mari și mai bine utilizate stadioane? În țara unde fotbalul e un cult? Greu de crezut.

Și totuși, da! Se pare că problemele fotbalului brazilian, în ciuda trofeelor deținute și a reușitelor sale, sînt profunde și nu fac excepție de la cele ce frămîntă soccerul sud-american. Recent, două luări de cuvînt au ridicat o parte din vîlul ce încă stăruie, datorită aurei performanțelor.

PROIECTUL DE LEGE AL D-LUI PASARINHO

Ca o bombă a explodat în mijlocul fotbalului din Țara Amazonelor, a jucătorilor și a cluburilor sale celebre, proiectul de lege al ministrului Educației și Culturii din Brazilia, Pasarinho. Proiectul vizează reglementarea profesiei de fotbalist în această țară, uriașă ca întindere și ca număr de jucători,

problemă dificilă și care provoacă multe discuții la toate eșaloanele. Un punct este aprig dezbătut: cel al limitării numărului de meciuri la care poate lua parte anual un jucător. Ministrul l-a fixat la 65, dar cluburile nu sînt de acord cu cifra.

Confederația braziliană a sporturilor (C.B.D.) a alcătuit imediat o comisie compusă din conducători, medici și antrenori, care să studieze acest proiect. Pe de altă parte, federația cariocă, aceea din Rio, se preocupă de această chestiune, și V. Richter, președintele clubului Flamengo, pregătește un raport foarte documentat.

Cum am spus, în general, măsura nu este aprobată. Mai înții pentru că cluburile trăiesc cu mult deasupra mijloacelor lor reale și mereu au nevoie de bani, cit mai mulți bani, pe care nu-i pot avea decît susținînd meciuri, cit mai multe meciuri. În al doilea rînd, pentru că participantele la campionatele din Sao Paulo sau din Rio (pentru a lua numai două exemple), termină sezonul oficial prin a avea mai multe meciuri — în final — decît cifra limită: la programul lor trebuie adăugate partidele din „Cupa Braziliei” și din campionatul național, iar formația campioană — pe cele din „Copa Libertadores”. Asta fără a vorbi de meciurile amicale, bine remunerate, în stare să permită trezoreriilor cluburilor să umple, din cînd în cînd, casa de bani. Și apoi, să nu uităm, numeroasele meciuri ale reprezentativei. Numai anul acesta campioana mondială vor susține 11 jocuri în Africa și Europa, fără a număra meciurile de pregătire sau de omogenizare.

Iată, deci, rațiunea „focului” pe care l-a stîrnit proiectul ministrului Pasarinho.

Dino Sani, antrenor la Internacional Porto Alegre, cunoaște bine dificultățile prin care trece fotbalul brazilian și nu-și ascunde părerea: „Fotbalul nostru se află în pragul falimentului. Încă puțin și vom fi nevoiți, urmînd exemplul Argentinei și al Uruguayului, să ne vindem cei mai buni jucători în țări străine. Responsabile sînt, de altfel, cluburile, care plătesc, totuși, sume astronomice vedetelor”.

Este o opinie de loc departe de realitate. Remediul este atît limitarea numărului de jocuri, dar, mai ales, dacă sănătatea fotbaliștilor i se acordă acum o atît de mare importanță, „trebuie ca brazilienii să nu mai joace între 1 noiembrie și 15 martie, în acea căldură tropicală care te face să-ți pierzi greutatea normală”, spune, în continuare, același Dino Sani.

Mircea TUDORAN

FOTBALUL DANEZ VA ADOPTA STATUTUL SEMI-PROFESIONIST

• MASURA PENTRU LIMITAREA EXODULUI DE JUCATORI • B. K. VEJLE LA AL III-LEA TITLU NAȚIONAL

Întrecerea pentru cucerirea titlului de campioană a Danemarcei pe anul 1972 (campionatul se desfășoară după sistemul primăvara-toamnă) luase sfîrșit în mod practic, cu cîine etape înainte de încheierea returului. Titlul a revenit fotbaliștilor din micul oraș Vejle din centrul lundane. Toamna trecută BK Vejle n-a înregistrat nici o înfrîngere. Adversara sa cea mai periculoasă din anul 1969 și 1970, Boldklub 1903 din Copenhaga, a fost învinsă cu 5-1, iar dintre celelalte concurențe nici una n-a mai putut s-o ajungă.

În felul acesta, Boldklub Vejle a cîștigat pentru a treia oară campionatul și a doua oară consecutiv. În cele 22 de etape, echipa campioană a suferit doar cîine înfrîngere la o partidă a terminat-o la egalitate. Interesant de remarcat că cea de-a cîine înfrîngere a înregistrat-o chiar pe teren propriu, cîine în cîineștea echipei și a victoriei pe care o scontau suporterii — în tribune luaseră loc toate notabilitățile orașului, în frunte cu primarul. Erau pregătite discursurile și sampania. Jucătorii — care se gîndeau mai mult la șampanie decît la fotbal — au pierdut însă, în fața formației Hvidovre I. F. cu 1-5! Amărăciunea înfrîngerii nu a durat însă mult și sîrbătorirea a avut loc — cu tot dichisul dinainte stabilit.

Această înfrîngere n-a stîrbit din prestigiul clubului care este

sorosit, în Danemarca, drept unul dintre cele mai serioase, cu jucători disciplinați și cu un moral ridicat. În timpul campionatului nici un jucător nu a fost sancționat.

Unul dintre marii jucători ai clubului Vejle este micul atacant Alan Simonsen (1,63 m), care va juca în viitorul sezon la Mönchengladbach sau Hamburger SV. De altfel, în cîine ani Vejle a pier-

RETROSPECTIVĂ NORDICĂ

duț pe fundalul Johnny Hansen, alipia Ulrich Le Fevre și centrul atacant Iver Schrider. Și pentru că sîntem la acest capitol, să amintim că Vejle nu este singurul club danez care a pierdut jucători. Cîine în vara anului trecut Per Rönved de la echipa Bröns-høj (care a retrogradat) a semnat contractul cu Werder Bremen, el era al 48-lea jucător din ultimii ani care trecea să joace la echipele de club vest-europene.

Boldklub 1903 Copenhaga, care la reluarea returului era în fruntea clasamentului, a trebuit pînă la urmă să se mulțumească cu locul secund la o distanță de... 6 puncte de echipa campioană. Pe locul 3 s-a clasat Næstved (anul trecut a aromovat în prima divizie), echipă dintr-o mică localitate de lîngă Copenhaga.

Din campionatul primei divizii au retrogradat echipele Bröns-høj și Boldklub 1909 Odense. În locul lor au promovat două echipe care sînt foarte mult apreciate și iubite de amatorii de fotbal. Este vorba de Aalborg BK, care se reîntoarce — după un an — în prima categorie, și Akademisk BK Copenhaga, al cărei drum spre prima divizie a durat ceva mai mult. Se speră că odată cu promovarea acestor două echipe numărul spectatorilor va crește.

În cursul lunilor de iarnă, pînă la inaugurarea campionatului, federația va discuta adoptarea unui nou statut pentru jucătorii danezi, care pînă în prezent au statut amator. Se preconizează introducerea „modelului” din Olanda unde s-a introdus statutul semi-profesionist (cu excepția cluburilor Ajax, Feyenoord și Eindhoven). Prin aceasta, federația urmărește să pună capăt exodului celor mai buni jucători din Danemarca.

care alerga frumos și admirat în campionatul Scoției intra în una din acele porțiuni de cădere în care concurenții ceilalți se uită cu compătimire, dar și plini de grijă pentru a profita de acest moment, la parterul cuprins de slăbiciune și neputință. În cazul nostru cea care forțează, dornică să se distanțeze de Celtic este, da, ați ghicit, rivala de aproape un secol, GLASGOW RANGERS. În momentul de față Celticul, pentru care rămășagurile se făceau dacă va termina cu 12 sau 10 puncte avans campionatul, e depășit — practic — de Rangers și doar o materializare matematică a punctajului în partidele-restaurant îi mai dau speranțe de a participa la lupta pentru titlu.

Dacă medicii spitalului central din Glasgow au cercetat cu minuțiozitate și competență cazul JOCK STEIN, acum altfel de doctori se interesează de „cazul Celtic”. E la mijloc doar unul dintre acele clasice cazuri de colaps competițional, un fenomen de supraantrenament, de proastă calculare a momentului formei de vîrf, sau e altceva? Nu e nevoie de aflat secrete spre a ajunge la a doua ipoteză. Pentru că faptele, evenimentele care au concurat la prăbu-

șirea lui Celtic sînt publice. E anume, o exagerată încredere într-o refacere din mers a lotului; astfel s-a admis renunțarea cu ușurință la jucătorii care reprezentau încă mult pentru Celtic. Nu mai vorbim de BRENNER; el a plecat mai de mult. Dar JOHNSTONE, O'NEIL, MURDOCH și, săptămînile trecute, MACARI au pornit-o și ei spre alte zări și, cum se vede foarte bine, nu pot fi înlocuiți așa de ușor și fără efecte. În vremea cînd tranzațiile — financiarmente bine soldate pentru Celtic — erau în plină desfășurare, mulți lăudau curajul lui STEIN de a se despărți de titularii valoroși. Astăzi, cînd punctele vin foarte greu la activul celebrei campioane scoțiene, se vorbește de un curaj fără judecată și acoperire al directorului tehnic.

...Obosit și slăbit, JOCK STEIN s-a întors acasă după o maladie care nu l-a cruțat. Acum el trebuie să se îngrijească nu numai de suferința lui ci și de a lui Celtic. Cazul de la Glasgow vorbește încă o dată despre cit de greu se construiește o echipă puternică și cit de ușor se poate ea prăbuși.

JOCK STEIN

A RISCAT PREA MULT

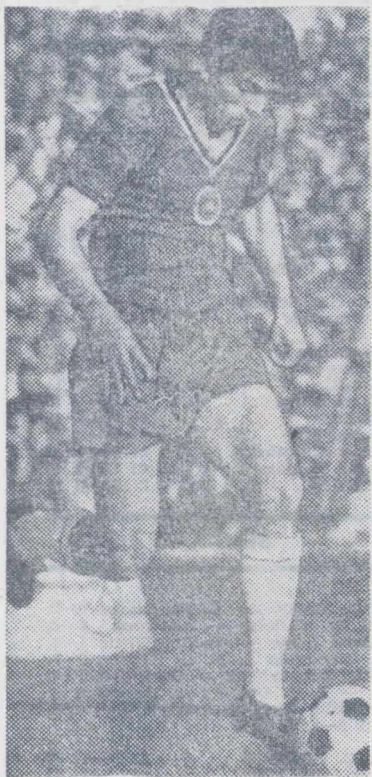
La începutul lunii, JOCK STEIN, managerul de care e legat tot ceea ce a realizat în anii din urmă CELTIC GLASGOW — și a realizat ceva! — revenea acasă, obosit și slăbit după o internare de aproape o lună în spital. Diagnosticul medicilor: o pronunțată stare de surmenaj, unele defecțiuni cardiace. Urmele suturilor de meciuri se vedeau la amănunțitele examene ale „oamenilor în alb” și, mai cu seamă, le simțea pacientul lor celebru.

Reîntors la treburile lui cu recomandății stricte de reducere a volumului de muncă, STEIN a și primit înțelegătoare lovături: Celticul

Fazele de joc te obligă să intervii în fel și chip și pentru asta trebuie să fii pregătit din toate punctele de vedere. Iată-l pe stoperul echipei engleze West Bromwich Albion, John Wile, executând o săritură destul de incomodă dacă ne gândim la consecințele în care... va ateriza. Wile parcă s-a „cățarat” pe spinarea unui coechipier, pentru a respinge cu capul mingea care se îndrepta clar spre atacantul lui Arsenal, Ray Kennedy. În felul acesta Wile a lămurit o situație care se anunța periculoasă pentru formația sa.

BONEV CONFIRMĂ ȘI SE MENȚINE

Încet-încet, „vechea gardă” își pierde pozițiile din echipa națională a Bulgariei, Gaganelov, Șalamonov, Iakimov, Jecev, Jekov, Dermendjev, Mitkov au făcut loc tinerelor elemente. Printre puținii rămași în lot, dintre cei mai consacrați, se numără Bonev, care a preluat funcția de conducător de joc a lui Iakimov, dar și pe aceea de realizator a lui Jekov și Dermendjev. Declarat cel mai bun fotbalist al anului 1972 (pentru a doua oară: prima dată în 1969), Bonev a justificat menținerea lui în lot de către noul antrenor Miladenov. La recentele partide amicale cu Cipru și Grecia, Bonev a fost „suflatul” echipei. În vîrstă de 25 de ani el are la activ peste 200 de meciuri și peste 100 de goluri marcate pentru echipa sa, Lokomotiv Plovdiv, al cărei căpitan este, rol pe care-l deține și în reprezentativă bulgariei. El a fost selecționat de 51 de ori și a înscris 24 de goluri. În actualul campionat, este lider în clasamentul golgeterilor și al „fair-play”-ului. „Pentru mine — spune Bonev — fotbalul este o plăcere și o datorie”.

CÎND GERD MÜLLER... S-A DISTRAT

„Tunaru” lui Bayern München, Gerd Müller, a făcut recent o declarație oarecum surprinzătoare: „Un coechipier din apărare s-a rănit și am avut ocazia să-l înlocuiesc pe post de fundas. De cîteva ori am fost într-o asemenea postură. Ei bine, trebuie să măturisesc că niciodată, în toată activitatea mea fotbalistică, nu m-am... distrat așa de bine ca atunci. În apărare poți cuprinde tot jocul, ai o splendidă perspectivă, te înfrunți atît cu balonul cît și cu adversarul — față-n față — fără să alergi mult și inutil”.

Gurile rele susțin că Müller și-a pregătit în acest mod terenul. Orice atacant devine, spre sfîrșitul carierei, un bun apărător...

UN PROCES DE CONȘTIINȚĂ

Tribunalul din Nottingham va judeca în curînd un proces în care atitudinea de corectitudine a unui club față de un vechi jucător și antrenor al său va fi cu siguranță evocată. E vorba de concedierea de către clubul Nottingham a lui Frank Knight, care face parte din acest club — ca jucător și, mai departe, ca antrenor — din anul 1939! Sosit la Nottingham, noul manager Dave Mc Kay a decis, la numai cinci zile după intrarea sa în funcție, să-l demită pe Knight. În locul său el a adus pe antrenorul cu care lucrase înainte.

Întreaga opinie sportivă a orașului e împotriva comportării lui Mc Kay și se așteaptă ca tribunalul să dea câștig de cauză — sub raport și moral și material — lui Knight.

„ACȚIUNEA PELE”

După semnarea ultimului contract cu F. C. Santos, Pele s-a lansat într-o mare campanie al cărei scop este îmbunătățirea condițiilor de viață ale fotbalistilor profesioniști din țara sa. În legătură cu această campanie, Pele a spus printre altele: „În lupta aceasta nu m-am gândit nici un moment la mine, ci la un anumit fost jucător numit Dondinho, care șuta perfect cu ambele picioare și lovea excepțional mingea cu capul. Dar, într-o zi, jucînd sub culorile clubului Atletico, s-a rănit la un picior. I s-a umflat genunchiul și mai tîrziu... n-a mai fost jucătorul de odinioară. După ce s-a lăsat, nevoit, de fotbal, el cu soția sa și copiii săi, au dus-o foarte greu ani de-a rîndul. Acel Dondinho a fost... tatăl meu!”.

CARUSELUL PREȘEDINȚILOR

Fotbalul argentinian deține un record unic în materie: în 7 ani, federația și-a schimbat de șase ori președintele, în prezent fiind în funcție (dar nu se știe pentru cît timp...) al șaptelea, Horacio E. Bruzone (instalat la 3 ianuarie 1973). De la 2 iulie 1966 a deținut această funcție (pînă la 8 iulie 1968) V. E. Suarez, apoi A. R. Ruiz (11.VII.1968-2.VII.1969), A. J. Porri (4.VII.-5.IX.1969), O. L. Ferrari (8.IX.-13.XI.1969), J. M. O. Gaona (17.XI.1969-6.VI.1971) și P. D'Onofrio (8.VI.1971-30.XII.1972). Un veritabil record mondial și — după cum se poate constata — doi performeri în ce privește durata: Porri și Ferrari, care au ocupat fotoliul prezidențial cîte două luni și, respectiv, două luni și jumătate...

extern MAGAZIN extern

IATĂ CE ÎNSEAMNĂ FOTBALUL

Reproducem încă una din fotografiile anului 1972, premiată în R. F. a Germaniei (revista „Kicker”). Dinamismul fazei imortalizată pe peliculă, mișcarea jucătorilor, pozițiile lor diferite spun totul și fac inutil orice comentariu care ar vrea să argumenteze în favoarea frumuseții sportului cu balonul rotund. Fotografia face ea singură această plădoarie.

DECEPTIE

Această intristată spectatoare este Renata Fraizzoli, soția președintelui lui Internazionale Milano. Deși figura ei exprimă totul, o să vă mai spunem că în momentele cînd a fost făcută fotografia, se scurgeau ultimele secvențe ale partidei soldată cu cea mai mare surpriză a actualului campionat italian: Inter pierdea pe San Siro în fața coadasei Lanerossi Vicenza!

MICUL MATHIAS

Acest drăgălas „pitic” care ține mingea în mîini nu-i altcineva decît fiul cancelarului R. F. a Germaniei, Willy Brandt. Mathias (acesta este numele micului fotbalist) joacă la o echipă de copii a clubului SSV Piittersdorf, din împrejurimile Bonn-ului. Distinsul său tată nu are nimic împotriva ca fiul să practice fotbalul, pentru că și el, în tinerețe, a făcut mult sport.

Această fotografie este reproducă după revista „Labdarugas” din Budapesta.

PĂCĂLEALA!

S-a disputat și s-a scris mult despre felul cum echipa Benfica a păcălit-o pur și simplu pe marea sa rivală, Sporting, în ultimul meci de campionat disputat la Lisbona. Deși pentru clasament jocul nu mai avea nici o importanță, pentru vechea dispută el a prezentat, ca totdeauna un mare interes, tribunele stadionului Luz fiind luate cu asalt! Dar despre ce păcăleală e vorba? Se știe că Sporting a rămas fidel demodatei apărări în linie. În prima repriză, Benfica arăta că ignoră această... șansă oferită de adversara sa și efectua atacuri numai cu mingi lungi care îi găseau mereu în poziție de afară din joc pe înaintașii ei. După pauză, în numai două minute, Eusebio și ceilalți au rezolvat conturile. Două acțiuni care păreau că vor conține iarăși neutilizabila pasă lungă au continuat cu driblingul scurt al extremului Nene, un maestru al execuției. De fiecare dată el a rămas singur și s-a dus spre buturile adverse și a marcat. S-o fi lecuit Sporting de apărarea în linie?...

● DIDI, care a fost oficial numit consilier al echipei naționale a Turciei, pe lângă funcția sa de antrenor al lui FENERBAHCE, nu încetează să pregătească, pe planul tactic, importanta partidă TURCIA-ITALIA, din preliminariile C. M., devenită așa de decisivă după egalul obținut de jucătorii turci la Na-poli. DIDI socoteste că: „...FOTBALUL ITALIAN URMEAZĂ UN DRUM GREȘIT. ITALIENII NU OBSERVA SAU NU VOR SĂ OBSERVE CĂ FOTBALUL ESTE INTR-O PERMANENTĂ EVOLUTIE. ÎN JOCLUL DE LA ISTANBUL EI VOR TRECE PRIN MARI CHINURI...”

● Riva, foarte criticat în ultima perioadă de timp, are în antrenorul său, FABBRI, un puternic apărător: „RIVA RAMINE UN JUCĂTOR DE CLASĂ. TREBUIE LA SA T SA-ȘI REVINĂ. DEMORALIZAREA NU VA FACE DECIT SA-Î PRELUNGEASCĂ PERIOADA DE IEȘIRE DIN FORMĂ.”

● Schimbare de antrenor la VALENCIA? Ipoteza pare cu ațit mai realizabilă cu cît, zilele trecute, LUIZ SUAREZ, cunoscutul internațional spaniol, actualmente jucător al SAMPDORIEI GENOVA, a vizitat VALENCIA unde s-a întreținut cu conducătorii clubului cu același nume. După declarațiile ambelor părți, comitetul director și DI STEFANO — care

conduce actualmente prima formație au ajuns la concluzia că e momentul să încheie colaborarea lor care s-a soldat cu câștigarea, în urmă cu doi ani, a titlului.

● Publicul nu iartă! Cota de apreciere și interes a iubitorilor fotbalului față de GEORGE BEST, această vedetă mofturoasă și vicioasă, scade vertiginos. Din Londra se anunță că fotografia cu autograful său au ajuns la jumătate preț și nici chiar cu această mare reducere nu se găsește cumpărători.

● CHARLIE GEORGE, trecut în echipa de rezerve a lui ARSENAL, a marcat 11 goluri în 9 meciuri și asta a dus la reînscriserea lui pe lista jucătorilor primei formații. Pe bază de demonstrație practică cum se vede...

● BAYERN MÜNCHEN va stabili un record original în vara aceasta. Cunoscuta formație vest-germană va participa la nu mai puțin de trei dintre tradiționalele turnee spaniole: Bilbao, Madrid și Las Palmas.

● F.I.F.A. a luat decizia să fixeze ea însăși prețurile biletelor pentru turneul final de la C.M. 1974. Măsura aceasta se va aplica la toate turneele finale ale competiției supreme începînd cu cel de anul viitor din R. F. a Germaniei.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V. București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentare artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentare grafică: Traian ONICEL

TROI ȘI BELDEANU, DOUĂ REALE CÎȘTIGURI ALE REPREZENTATIVEI

CAMPIONATE NAȚIONALE

SEVILLA, 20 (prin telefon, de la trimisul nostru).

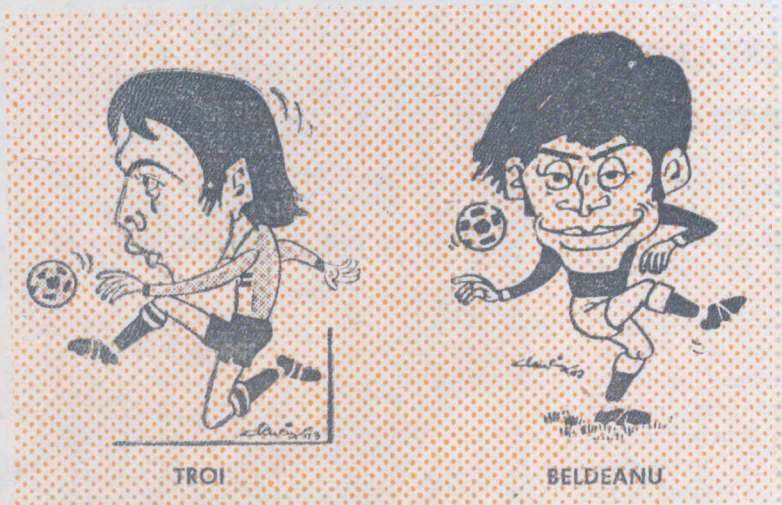
Cu jocul de marți seara, împotriva selecționatei andaluze, turneul de pregătire de iarnă al lotului nostru reprezentativ poate fi considerat, în mod practic, încheiat. Urmează acum încă două zile de pregătire la Madrid, pe terenurile din Ciudad Deportivo, ale lui Real Madrid, după care fotbalistii selecționatei noastre vor reveni în țară vineri după-amiază, la ora 16, cu cursa TAROM, de la Roma.

Care sînt primele concluzii ale lui Valentin Stănescu asupra perioadei de lucru de pînă acum?

Ni le împărtășește în rîndurile de mai jos, care — precizăm — sînt transmise înaintea partidei de la Sevilla.

— În primul rînd, sînt mulțumit — ne spune noul antrenor al echipei noastre — de condițiile de antrenament pe care le-am avut atît în Franța cît și în Spania, sub raportul stării terenurilor. Conducerea cluburilor care ne-au găzduit (Olympiques, la Nîmes, Espanol, la Barcelona și acum F.C. Sevilla) s-au arătat deosebit de atente cu noi în această privință. Grație amabilității lor am putut face un program de antrenament pe terenuri uscate, cu gazon. Doar la Barcelona vreo două-trei antrenamente s-au ținut pe un teren mai puțin bun, dar — repet — sub acest raport sîntem deplin satisfăcuți. Jucătorii lotului au ajuns la gradul de pregătire pe care am urmărit să-l atingem și în acest sens controalele făcute aici de medicul Dumitru Tomescu sînt elocvente. Toți cei 16 componenți ai lotului se prezintă cum trebuie.

Scurtă convorbire, la Sevilla, cu antrenorul Valentin Stănescu

— Sînteți mulțumit de felul cum au răspuns jucătorii solicitărilor dv.?

— Da, în cea mai mare măsură. Am găsit la întregul lot o îmbucurătoare receptivitate la exigențele noastre, ale colectivului de conducere tehnică, chiar dacă — după cum mărturiseau unii dintre ei — pretențiile noastre în această privință, mai concret, intensitatea antrenamentelor, au fost mai mari decît cele cu care ei erau obișnuiți. În această ordine de idei, aș vrea să dau un exemplu care mi se pare semnificativ, citindu-l ca un element pozitiv: disciplina și adevărată la program ale lui Dobrin, unul dintre jucătorii care s-au încadrat cel mai bine în programul de lucru general.

— Dintre tinerii selecționabili, cine a dat pînă acum mai multă satisfacție?

— Pot afirma că lotul, și poate echipa națională, are după acest turneu două certe cîștiguri: Troi și Beldeanu. Acești doi jucători au dovedit că se pot încadra bine în angrenajul formației și că au, în continuare, largi disponibilități, perspective de titularizare în „unsprezecele” reprezentativ pentru viitoarele întîlniri din primăvară.

— Din moment ce ați abordat chestiunea alcătuirii echipei, fie chiar tangențial, vă rugăm să ne spuneți ceva și în legătură cu vechii titulari.

— Să nu uităm că a fost vorba

de un turneu de pregătire și că urmează alte acțiuni și în primul rînd un campionat național, de la care așteptăm încă multe verificări și confirmări. În orice caz, pot să-mi manifest — în continuare — satisfacția pentru jocul lui Dinu și Dumitru, care au fost pînă acum cei mai buni și cei mai constanți oameni ai turneului, precizînd însă că, după felul cum evoluează, deocamdată, fuseseră mi se pare că soluția folosirii noului căpitan al echipei pe postul de fundas central (n.n. Dinu) este cea mai bună, cel puțin la această oră, cînd jocul tinărului Sameș impune încă rețușări importante. Subliniez și comportarea bună a lui Răducanu, eforturile lui Dumitrache de a deveni jucătorul de altădată, indispensabil echipei naționale, ca și buna comportare a lui Iordănescu, deși nu mi se pare că el este o soluție definitivă pentru postul de aripă stînga. În orice caz, este prematur, repet, să vorbim despre o compoziție de echipă, ceea ce rămîne cert este că am întreprins un turneu foarte folositor.

— Ce proiecte aveți pentru viitorul imediat?

— Îmi propun ca după revenirea în țară să stau de vorbă în amănunt cu antrenorii echipelor de club cărora le aparțin jucătorii, comunicîndu-le constatările mele și cerințele în privința continuării pregătirii la club. Sînt convins că efectele pozitive ale turneului nu vor fi fructificate, în continuare, decît printr-o muncă bine orientată, temeinică, la cluburi. Convingerea mea este că buna pregătire a echipei naționale în sezonul care urmează impune o perfectă colaborare, la care eu ader în întregime, între mine și antrenorii echipelor divizionare A care ne furnizează jucători.

Radu URZICEANU

NOUĂ JOURI ÎN ACEST AN PENTRU ECHIPA TURCIEI

Unul dintre cele mai importante jocuri ale grupei a II-a europene a preliminarilor C.M. 1974 are loc duminică aceasta, la Istanbul. Se întîlnesc în meci retur — reamintim că prima partidă disputată, cea de la Neapole, s-a încheiat cu un surprinzător meci nul — selecționatele Turciei și Italiei. Fotbaliștii peninsulari, ambițioși de desigur și de semi-insușești de pe teren propriu, vor face tot posibilul ca să-și ia revanșa, obținînd victoria. Aceasta ar fi extrem de prețioasă, pentru că, în caz contrar, șansele de calificare ale Italiei ar fi în mare măsură compromise.

Pentru fotbalistii turci (care păstrează totuși prima şansă), anul 1973 poate deveni un an fără precedent în palmaresul internațional. În vederea saltului valoric mult așteptat, federația turcă a alcătuit un program destul de încărcat de jocuri internaționale. În afara celor trei partide pe care le mai are de susținut în cadrul preliminarilor — cu Italia, la 25 februarie și cu Elveția, la 9 mai în deplasare și la 18 noiembrie pe teren propriu — selecționata Turciei mai susține cinci meciuri internaționale amicale. Primul dintre ele a avut deja loc, cel în compania Algeriei (1-1, scor 4-0). Următoarele vor avea loc în compania Olandei (un dublu meci — la 21 martie pe teren propriu și la 26 decembrie în deplasare), R. A. Egipt (11 aprilie la Cairo) și Spaniei (21 octombrie, tot în deplasare).

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 8 din 25 februarie 1973:

1. TURCIA (A)—ITALIA (Pronostic la pauză)	1 x 2
2. TURCIA (A)—ITALIA (A)	x 2
3. ASCOLI—CESENA (Pronostic la pauză)	x
4. ASCOLI—CESENA	1
5. AREZZO—BRINDISI	x
6. BARI—VARESE	1 x
7. REGGIANA—CATANZARO	x
8. BRESCIA—MONZA	1
9. COMO—CATANIA	x
10. GENOA—FOGGIA	1 x
11. NOVARA—PERUGIA	1
12. REGGINA—MANTOVA	1 x
13. TARANTO—LECCO	x

DUSAN BUGARIN

Belgrad, februarie

RÎNDURI DESPRE ADVERSARA RAPIDULUI

LEEDS AMENINȚĂ LIDERUL!

În așteptarea celor două întîlniri cu Rapid București în cadrul sferturilor de finală ale „Cupei cupei”, cîștigătoare faimoasei Cupe a Angliei, Leeds United, joacă fără încheiere cel puțin cîte două partide oficiale pe săptămînă, devansînd — în felul acesta, pe cîștigătoarea „Cupei României”, mult mai sîracă — în acest început de sezon — în meciuri disputate. Și nu numai că joacă, dar Leeds acumulează puncte prețioase în campionat, unde amenință locul de lider deținut de Arsenal Londra, dar și urcă tot mai sus pe treptele „Cupei Angliei”, unde a trecut de turul al IV-lea.

Echipa antrenată de Don Revie, fost centru atacant al echipei Albionului, dovedește și în această a doua parte a campionatului aceeași

forță cu care și-a obișnuit suporterii în ultimii ani, o condiție fizică fără reproș, dar un atac ceva mai puțin prodigios ca astă-iaamnă. A fost nevoie ca în meciul cu Chelsea (1-1) să vină din spate fundasul Paul Reaney, pentru ca să egaleze scorul, deschis de formația londoneză: în meciul cu Stoke City, a fost rîndul lui Norman Hunter, jucător de mijlocu terenului, să înscrie punctul victorios.

Așa cum am arătat, primul loc în campionat este deținut de Arsenal cu 44 de puncte după 31 de partide disputate; Leeds se află pe locul al treilea, la patru puncte distanță de „tunari”, dar cu numai 29 de meciuri jucate, ceea ce reduce foarte mult diferența dintre cele două echipe.

Credem că nu este lipsit de interes să arătăm componența echipei „bănilor”, așa cum mai este denumită Leeds, în ultimele întîlniri: David Harvey (Sprake) — Paul Reaney, Trevor Cherry — Paul Madeley, Norman Hunter, Billy Bremner — Eddie Gray, Allan Clarke, Mick Jones, Johnny Gilles, Peter Lorimer. Celebrul Jackie Charlton, fratele lui Bobby, este deocamdată doar rezervă.

De remarcă că Leeds este un adevărat conglomerat de națiuni: Clarke, Hunter, Madeley, Cooper, Charlton sînt internaționali englezi, Bremner, Lorimer, Gray au jucat în naționala Scoției, Gilles în formația Irlandei de Nord, iar Sprake este portarul titular al Țării Galilor.

NAȚIONALĂ IUGOSLAVĂ ÎN FAȚA UNUI AN DECISIV

După remiza obținută la Las Palmas (2-2) în fața Spaniei și după victoria în jocul cu Grecia de la Belgrad (1-0), selecționerul iugoslav V. Boșkov declară optimist că urmează pentru băieții săi „o iarnă ușoară”. Dar iată că rezultatele jocurilor dintre Spania și Grecia, mai bine-zis victoriile spaniolilor la Atena și Malaga, au relansat puternic pe elevii lui Kubala în lupta pentru primul loc în grupa a VII-a a preliminarilor viitorului campionat mondial. După ce forul iugoslav renunțase la un turneu mai lung al reprezentativei în America de Sud, la propunerea lui Boșkov, jucătorii chemați în lot s-au adunat la începutul anului la Belgrad și s-a organizat un turneu fulger în Africa. Rezultatele sînt cunoscute: naționala iugoslavă a învins Tunisia cu 5-0, apoi, la Benghazi, o selecționată locală cu 3-0, iar la înapoierie, la Split, a încheiat nedecis (0-0) jocul cu divizionara Hajduk din localitate. În felul acesta s-a încheiat primul ciclu de antrenamente și jocuri în vederea partidelor oficiale decisive din acest an.

Boșkov a plecat la drum baziindu-se, în general, pe același lot cu care a jucat la Las Palmas și pe Wembley în toamnă, relansîndu-l doar pe Oblak pe extrema stîngă în locul lui Geaić, rămas acasă pentru un tratament.

Deși adversarii n-au prezentat probleme, Boșkov se declară mulțumit de acest prim test, con-

siderînd că cei mai vechi jucători din lot, Pavlovici, Paunovici și Holcer (halfa „florentină” — joacă împreună din 1968, din jocul cu Anglia de la Florența), constituie baza formației alinate, alături de care golgeterul Bajevici, fundașii Stepanovici și Krivokuca, ca și Petkovici și Acimovici, manifestă aceeași formă constantă.

Peste mai puțin de o lună, lotul se va reuni din nou iar cel de-al doilea ciclu de pregătire va oferi naționalei un prilej cu totul deosebit de a-și verifica potențialul. Și anume, la 9, 13 și 16 mai, Iugoslavia întîlnește la München, Varșovia și Amsterdam reprezentativele R.F. a Germaniei, Poloniei și Olandei. Partidele au un caracter amical, dar adversarii sînt de prim ordin, parteneri ideali pentru a te dovedi în primul eșalon al continentului. Toate aceste întîlniri vor trebui, pînă la sfîrșitul sezonului de primăvară, să cristallizeze formația și jocul echipei naționale pentru decisele confruntări cu Spania și Grecia (prima la Zagreb în octombrie, cea de-a doua la Atena, în decembrie).

Specialiștii consideră că, pentru calificare, iugoslavii vor trebui să învingă la Zagreb jucînd apoi pentru un punct calificator în capitala Greciei.

În perioada dintre cele două cicluri de pregătire va începe și returul campionatului, competiție de regularitate care poate lansa noi nume pentru lot, de-

monstrînd totodată și forma jucătorilor vizați. Boșkov este de părere că formația: Marici — Krivokuca, Paunovici, Holcer, Stepanovici — Pavlovici, Vladici — Petkovici, Acimovici, Bajevici și Geaić, nu cuprinde senatoari de drept, ci doar jucători de valoare a căror formă oscilantă poate duce la înlocuirea cu cei mai buni, după primele etape ale returului.

Pentru destinele fotbalului iugoslav, de o vitală importanță va fi „Congresul lucrătorilor în fotbal”, care se va ține la finele lunii martie, la Belgrad.

Forul cel mai înalt al fotbalului iugoslav va trebui, pe lîngă o serie de chestiuni cu caracter intern, să rezolve și problema prelungirii mandatului actualului selecționer. Sînt tot mai multe voci care cer ca Vujadin Boșkov să renunțe a fi și director al clubului Vojvodina Novi Sad pentru că în acest an decisiv munca lui să cunoască o totală dăruire pentru lotul național. Congresul va alege și noua conducere a federației pentru o perioadă de patru ani.

Toate acestea sînt subordonate unui singur scop atunci cînd e vorba de reprezentativa țării și, mai ales, de calificarea pentru „München”. Iugoslavii n-au mai participat din Chile, deci din 1962, la un turneu final al campionatului mondial.

ANGLIA

Leeds United — Chelsea 1-1. Arsenal — Leicester 1-0. Coventry — Tottenham 0-1. Crystal Palace — Stoke 3-2. Derby — Southampton 4-0. Ipswich — Manchester United 4-1. Manchester City — Liverpool 1-1. Sheffield United — Birmingham 0-1. West Ham — West Bromwich 2-1. Wolverhampton — Newcastle 1-1.

1. ARSENAL	31 43-27 44
2. Liverpool	30 53-32 42
3. Leeds	29 51-30 40
4. Ipswich	29 43-29 38
5. Derby	30 40-40 34
6. Newcastle	30 48-39 33
7. West Ham	30 51-40 32
8. Manchester City	29 41-41 30
9. Tottenham	29 37-34 29
10. Chelsea	29 40-38 29
11. Wolverhampton	28 41-40 29
12. Southampton	30 29-34 29
13. Coventry	29 38-32 28
14. Everton	28 28-26 26
15. Leicester	30 34-41 25
16. Sheffield	29 31-44 24
17. Crystal Palace	28 32-36 23
18. Birmingham	29 34-44 23
19. Norwich	29 26-43 23
20. Manchester United	30 28-49 22
21. Stoke City	28 40-44 20
22. West Bromwich	28 25-43 19

R. F. a GERMANIEI

Bayern München — Wuppertaler S.V. 4-1. Kickers Offenbach — Schalke 04 2-0. Rot Weiss Oberhausen — Hertha B.S.C. 2-1. V.f.L. Bochum — Eintracht Frankfurt 2-1. F.C. Köln — Hamburger S.V. 2-1. F.C. Kaiserslautern — V.f.B. Stuttgart 2-1. Hannover 96 — M.S.V. Duisburg 2-1. Werder Bremen — Eintracht Braunschweig 4-2. Borussia Mönchengladbach — Fortuna Düsseldorf 3-1.

1. BAYERN MÜNCHEN	22 62-21 35
2. F. C. Köln	21 45-29 28
3. Fortuna Düsseldorf	21 44-31 28
4. Borussia M-gladbach	22 54-42 27
5. Wuppertaler	22 38-26 26
6. M.S.V. Duisburg	22 37-27 25
7. Kickers Offenbach	22 40-38 21
8. V.F.B. Stuttgart	22 43-39 23
9. F. C. Kaiserslautern	22 34-37 22
10. Eintracht Frankfurt	21 37-33 21
11. V.F.L. Bochum	21 30-37 21
12. Werder Bremen	21 26-30 18
13. Hannover 96	21 30-42 18
14. Schalke 04	22 29-42 16
15. Eintracht Braunschweig	22 22-38 16
16. Hertha B.S.C.	21 29-48 15
17. Hamburger S.V.	22 29-45 13
18. Rot Weiss Oberhausen	22 29-54 13

PORTUGALIA

C.U.F. — Boavista 3-0. Leixões — Beira Mar 3-3. Montijo — Unio Coimbra 1-0. Atletico — Sporting 1-0. Guimaraes — Belenenses 0-0. F. C. Porto — Unio Tomar 7-1.

1. BENFICA	20 68-10 40
2. Belenenses	21 37-19 31
3. F. C. Porto	21 36-18 24
4. Sporting	21 41-23 24
5. Vitoria Setubal	20 41-17 23
6. Guimaraes	21 29-23 23
7. C.U.F.	21 27-22 23
8-9. Boavista	21 31-37 23
8-9. Leixões	21 22-28 23
10. Montijo	21 19-23 18
11. Barreirense	20 28-45 15
12. Farense	20 17-36 15
13. Beira Mar	21 18-40 14
14. Unio Coimbra	21 15-38 13
15. Unio Tomar	21 20-43 13
16. Atletico	21 23-41 10

BELGIA

Cercle Bruges — S. K. Lierse 0-2. Union St. Gilloise — Antwerp 0-2. Standard Liege — Racing White 1-1. F. C. Mechelen — F. C. Bruges 0-0. Crossing Scharebeek — Beringen 1-4. Diest — F. C. Liege 1-4. Berchem — Anderlecht 2-1. Beerschot — St. Trond 3-1.

1. F. C. BRUGES	21 38-17 32
2. Standard Liege	21 27-14 28
3-4. Anderlecht	21 38-22 26
3-4. Racing White	21 28-12 26
5. F. C. Mechelen	21 28-21 25
6. Beerschot	21 28-24 24
7. S. K. Lierse	21 29-32 23
8. Berchem	21 19-17 22
9. Antwerp	21 29-25 21
10. Cercle Bruges	21 23-24 21
11. F. C. Liege	21 20-21 21
12. Beringen	21 21-27 19
13. St. Gilloise	21 13-26 15
14. St. Trond	21 15-29 13
15. Diest	21 19-11 10
16. Crossing Scharebeek	21 11-31 10

ITALIA

Bologna — Ternana 3-0. Milan — Juventus 2-2. Cagliari — Internazionale 2-3. Lazio — Lanerossi 1-0. Napoli — Roma 1-0. Sampdoria — Palermo 0-0. Torino — Fiorentina 3-0. Verona — Atalanta 1-1.

1. A. C. MILAN	19 40-20 28
2. Juventus	19 26-11 28
3. Inter	19 24-12 25
4. Lazio	19 21-11 24
5. Fiorentina	19 23-19 22
6. Bologna	19 17-17 20
7. Torino	19 19-13 19
8. Cagliari	19 18-16 19
9. Napoli	19 10-13 17
10. Roma	19 18-18 16
11. Verona	19 15-19 16
12. Atalanta	19 10-19 16
13. Sampdoria	19 7-15 14
14. Lanerossi	19 8-21 14
15. Ternana	19 12-26 13
16. Palermo	19 6-22 12